VRBECKÝ ZPRAVODAJ

Vydává obec Vrbice

SRPEN 2014

Z obsahu:

Vzpomínky účastníka I. světové války s. 4
Vrbice, Vrbice, Vrbice s. 11
Zásadní projekty v letech 2011 - 2014 s. 16
Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí s. 23

VESNICE JIHOMORAVSKÉHO KRAJE ROKU 2014

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení Vrbečáci, vážení přátelé Vrbice,

v minulém Vrbeckém zpravodaji jsem svůj úvodník ukončoval následujícími větami:

„Na Vrbici se toho děje opravdu mnoho, proto jsem ani letos neváhal a přihlásil naší obec do soutěže Vesnice roku. Kdyby už nic, minimálně se dozvíme, v čem jsme dobří a kde máme rezervy. Zpětná vazba od nezávislého pozorovatele je jednoznačně přínosná, i když kritika může někdy trochu bolet. Důležité je vzít si z každé kritiky to své a posunout se zase o kousek dále. Takže držte Vrbici i letos palce!“

A je to tady! Dnes se již Vrbice může hrdě hlásit k titulu Vesnice Jihomoravského kraje roku 2014. Je to samozřejmě velký úspěch, který se dlouho opakovat nebude (bude-li se vůbec někdy opakovat) a který si dle mého názoru Vrbice a akční Vrbečáci jednoznačně zaslouží. Několikrát jsem se o tom přesvědčil, když jsem Vrbici představoval návštěvám, které si naší obec chtěly prohlédnout. Malebnost obce, spolkový život a akce pořádané spolky a sdruženími, možnost volnočasového vyžití, školství, ekologické projekty, zeleň, spolupráce se zemědělskými a podnikatelskými subjekty a celkový rozvoj obce, to jsou prvky, které porotu a následné návštěvy zaujaly. Největší odměnou pro nás je, když návštěvníci ze sebe na závěr vypraví větu: „Dostali jste to oprávněně“.

Po několikáté, ale přesto musím z celého srdce a upřímně poděkovat všem, co na tomto úspěchu mají podíl – jsou to vedoucí a členové akčních spolků a sdružení, všichni kdo se podílejí na pořádání a chystání akcí, všichni akční lidé zapojení do dění obce, její údržby a rozvoji, všichni kdo něco umí a jsou ochotní to předávat dále. Bez nich by Vrbice nebyla taková, jaká je, bez nich by nedosáhla toho, čeho dosáhla.

V souvislosti se soutěží Vesnice roku 2014 nemohu nezmínit jedno téma, které se na Vrbici propíralo všemi směry, a to v době, kdy naši muži z FK Vrbice 1959 měli naději/možnost postoupit do vyššího kola soutěže. Mužstvo samo zvažovalo pro a proti a jejich rozhodnutí dát přednost týmovému duchu, kamarádství a vrbeckému srdíčku před zdánlivým pozlátkem svědčí o tom, že také FK má svůj velký podíl na úspěchu Vrbice jako takové v soutěži Vesnice roku 2014. Jejich obětavost směrem k těm nejmladším je toho také důkazem. Chlapci, moc si vážím toho, co pro Vrbici děláte a že spolu s Vinaři, Mužáky, Kalubáčkem, farností, Kamínkem a ostatními tvoříme jeden silný celek.

V srpnu započala jedna z největších stavebních prací v historii obce Vrbice – stavba ČOV a kanalizace. Tato stavba se dotkne každého občana této obce, proto Vás prosím o toleranci v průběhu stavby. Zároveň Vás také prosím o sledování instruktáže k možnostem se napojit a poradenství, které budeme poskytovat v průběhu stavby. Vše budeme řešit postupně, není cílem Vás přehltit informacemi najednou. Většinu občanů v současné době hodně zajímá, jaká bude výše stočného. Její přesné stanovení určí až provoz, dnes lze říci, že to bude okolo 120,-Kč/os/měsíc. Tato částka by měla pokrýt náklady na provoz ČOV, přečerpávání, energie, odvoz kalů, odběr vzorků, náklady na laboratoř, mzdové náklady obsluhy a také vytvoření povinné rezervy, která bude sloužit na případné opravy.

Máme tu opět největší svátek v roce (pomineme-li Velikonoce a Vánoce). Letos se nám podařilo dát hlavy dohromady a sejít se dopředu se všemi, kdo do průběhu hodů alespoň trochu zasahují (zástupci chasy, FK, obec, bar u Buka a VINAŘI VRBICE) a dohodli jsme se dopředu na podmínkách a pravidlech pro konání hodů. Každý ze svých požadavků mírně ustoupil, všichni jednali konstruktivně a pro dobro společného díla. Můžeme dnes tedy konstatovat, že zásadní bouřlivé diskuse před hody a někdy i v průběhů hodů pominou a všichni se mohou soustředit nejprve na svou práci a poté na to, aby si hody hezky užili. Moc to Vrbici přeji.

Tomáš Bílek - Váš starosta

VRBECKÉ KROJOVANÉ HODY

24. – 26. 8. 2014

1. stárek a stárka – Pavel Springer a Markéta Petrásková
2. stárek a stárka – Patrik Rychlý a Františka Herůfková

K tanci a poslechu hraje DH Vacenovjáci

Vzpomínky účastníka I. světové války

Řídící učitel vrbecké školy a kronikář Jaroslav Franc zapsal svoje postřehy na válečné roky 1914 až 1918 na stránky naší obecní kroniky. Autenticky zde popisuje svoje prožitky a strasti na různých frontách I. světové války. V úvodu pro bližší seznámení s jeho osobou bude dobré ještě uvést následující informace.

Pan Jaroslav Franc, rodák z nedalekých Šakvic, pocházel z rodiny pololáníka a početné rodiny, která čítala 17 dětí. Narozen byl v roce 1882, ve svých 12 letech odešel z rodných Šakvic na měšťanskou školu do Brna, potom absolvoval čtyři ročníky Učitelského ústavu rovněž v Brně. Na Vrbici přišel v roce 1901 jako výpomocný podučitel a s naší obcí natolik srostl, že se zde i oženil. Jeho rodina měla pět dětí, z nichž jedno zemřelo (Vlasta). Aby jeho výpověď, hlavně o těžkých válečných letech, byla dostatečně přesvědčivá, nechávám promlouvat autora přesně tak, jak svoje vzpomínky zaznamenal:

…v roce 1908 jsem se oženil, vyvoliv si družku svého života Annu, rozenou Janoškovou (pozn. dům čís. 11) *ze selského rodu, jemuž zůstanu věren snášeje s ním břímě dne i horka.*

Uznán byv v roce 1903 způsobilým bez vady ke službě vojenské, konal jsem výcvik jako náhradní záložník u 99. pěšího pluku ve Znojmě v letech 1904 až 1905 a vojenská cvičení v letech 1906, 1908, 1910, z nichž předposlední jsem prodělal v roce jubileiní výstavy v Praze u 28. pěšího pluku. S tímto plukem mne osud svedl i v letech války světové. V roce 1914 ,za I. světové války jsem byl povolán do rakouskouherské armády jako náhradní záložník, později jako jednoroční dobrovolník, kadet – aspirant, praporčík a poručík pěšího pluku č. 99.

Zúčastnil jsem se polního tažení v roce 1915 do Polska a Ruska, prodělal nekonečné pochody písečnými a bažinatými kraji až k Lucku, Rovnu a Brestu Litevskému, zakusil všecky hrůzy a bědy strašné války. Byly to nemoci, hlad, boje, útoky bodákem, postup proti nepříteli a také útěk před nepřítelem. V Kovelu byl jsem zaměstnán při dopravní službě tranportů vojska, střeliva a zásob pro frontu. Zde jsem byl velitelem vyznamenán Železným křížem na stužce udatnosti.

Ve Vídni a Jihlavě prodělal jsem výcvik k hodnosti důstojníka a s 29. pochodovou setninou odjel jsem přes Vídeň a Brenner do Tyrol na jižní frontu proti Itálii. Zde jsem prodělal nejstrašnější boje a lítice válečné v nejpřednějších bojových líniích. Tady jsem strávil plných 17. měsíců. Boje na Monte Assolone, Pertica, Asiago, Arsiero, Piave, boje na Soči, průlom do Itálie v říjnu 1917 – to všechno jsem prodělal. Byl jsem přidělen k 28. pěšímu pluku, jenž byl součástí tak zvané „létací divize", která zasahovala vždy na těch místech, kde byly boje nejurputnější. Býval jsem velitelem hlídek na přední stráži, byv vzdálen jen několik kroků od linie s nepřítelem. Mnohokráte jsem byl v křížovém ohni a pekelné bubnové palbě (kulometné), kdy zdálo se, že celé peklo se vyřítilo ze země. Modlíval jsem se a vzpomínal na svoje drahé tam doma a loučil se s nimi častokráte. Smrt řádívala v bezprostřední blízkosti. Z aeroplánů sršely jedovaté šípy střel a decimovaly náš pluk. Ztratil a oplakal jsem své kamarády, avšak válka zuřila dál. Nebylo oddechu, nebylo vyváznutí, stále byl povel „vpřed".

Koncem roku 1917 zdařil se průlom do Itálie. Přešli jsme celou Istrii od Terstu až k říčce na Soči, přešli jsme tuto řeku, zmocnili se mnoha muničních a proviantních skladišť. Dál jsme táhli nekonečnými, krásnými betonovými silnicemi k Cividale, Widemu, pak až k Sant Paolu a Livenza na řece Piavě. Tam bylo tehdy po vinobraní a sklepy byly plné vína. Tato okolnost zadržela další postup rakouskouherských a německých vojsk lépe než hradba tisíců děl. Vojáci leželi opilí na cestách a ulicích a mnozí se ve vinných kádích utopili. Ve sklepích vypuštěno víno na zem, vojáci z bujnosti stříleli do nádob naplněných vínem. Kázeň ve vojsku se zhoršila, vojsko se na pochodu opožďovalo a rabovalo, čehož využitkovali Italové, opevnili se na mnohoramenné řece Piavě a náš další postup zastavili. Zúčastnil jsem se krvavých bojů na Monte Asolone, Campa Mulo, Cismonu a byl jsem účastníkem poslední zoufalé ofenzivy 15. června 1918. Tehdy současně na všech frontách bubnovou palbou, plynovým útokem a použitím všech technických válečných vymožeností měla býti Dohoda přinucena ke kapitulaci. Plukovník 28. pěšího pluku v předvečer bitvy vysvětloval postup, líčil předem silný útok jemuž prý Italové neodolají. Loučil se s námi, tiskl pravici, přál hodně zdaru a vyslovoval pevnou naději, že večeřeti budeme zítra již v italské rovině v Bassanu. Než předpověď se nevyplnila, ofenziva dopadla uboze. Nastalo deštivé počasí, plné tři dny a noci vydatně pršelo. Ofenziva byla prozrazena. Italové při útoku plynovém a bubnové palbě byli skryti v kavernách (skalních dírách) a když bubnová palba umlkla, nastoupili dobře připravený útok a decimovali naše řady. U Asiaga stáli jsme v zákopech po kolena ve vodě, pláň všude kam oko dohlédne, pokryta byla mrtvolami. Země třásla se výbuchy granátů, jakoby samo peklo svůj jícen otevřelo. Po tři dny nemohla býti nám dodána potrava. Třetího dne, do kůže promoklí, vyhladovělí, byli jsme vystřídáni a v nepořádku prchali jsme z místa hrůzy. Na zpáteční cestě, za stálého ještě lijavce, nás čekali další hrůzy. Vysvitlo na chvíli slunce, mužstvo svlékalo šaty a sušilo se. Nad námi však zakroužilo italské „Caproni". Netrvalo ani čtvrt hodiny a začaly dopadati těžké granáty do našeho tábora u Grubachu, kde byla rozložena naše odpočívající brigáda. Roztrhaná těla lidí, zvířat (koní, oslů, mule), rozbité vozy, stany a roztříštěné kusy skal lítaly povětřím. Byl slyšet děsný křik umírajících lidí, řev zvířat rozléhal se údolím, smrt slavila tu své hody… Hrstka těch živých zděšeně prchala lesy a horami po dva dny a dvě noci až do jižních Tyrol, kde po útrapách teprve nastalo uklidnění s odpočinkem. Šťastně jsem vyvázl,

ačkoliv smrt v bezprostřední blízkosti kosila mladé životy a trhala rodinná pouta. V polovici září 1918 podařilo se mi po 17. měsíčním nepřetržitém pobytu na frontě dostati se na 14. denní dovolenou, která mi rychle uběhla. Znovu jsem byl poslán do bitevní čáry a tam jsem se dozvěděl, že moje setnina byla takřka úplně zničena. Zůstal jsem v Arsie a po krátkém pobytu, hlásiv se vyčerpaným, odsunuv jsem byl do Levico. V Levico, přičiněním vrbeckého rodáka lékaře Vladimíra Šmahela, jenž zde sloužil, poslán jsem byl do Tridentu. Zde ale krutě řádila španělská chřipka. Každý den vynášeli z nemocnice 16 až 20 mrtvol, které pochovávali do společné šachty. Sám jsem byl náhle napaden zákeřnou horečnatou nemocí. Ošetřující, svědomitý lékař Daser -Tyrolák, telefonoval večer vrchnímu štábnímu lékaři, že do rána budu mrtvolou. Klášterní sestra velmi pečlivě mne ošetřovala, balila mne do ledově studených plachet nepřetržitě. Její modlidbě a neumdlévající péči zdařilo se, že mne zachránila. Za týden nato jsem se tak dalece zotavil, že mohl jsem se procházeti po slunném krásném Tridentě. Dr, Draser pravil, že je to hotový zázrak. V tom zastihl mne telegram z Vrbice, že švagr Václav Janošek zemřel na španělskou chřipku. Podařilo se mi intervencí u vysokého důstojníka 10. armádního velitelství, že jsem výjimečně rozhodnutím nejvyššího armádního velitelství v Badenu a svolením císaře Karla obdržel další dovolenou až včetně do 4. listopadu 1918. Tak jsem se šťastně dostal z I. světové války jako zázrakem zdráv do svého domova, kde mne 28. října 1918 zastihl státní převrat a vznik samostatného Československa. Krátký čas v nepokojných začátcích byl jsem místním vojenským velitelem a v únoru 1919 byv zproštěn další vojenské služby, jako poručík čs. armády obdržel jsem trvalou dovolenou a vrátil se ke svému povolání učitelskému do školy na Vrbici.

Nezbývá než dodat, že pan řídící Jaroslav Franc zemřel v březnu roku 1945 a spí věčným spánkem na vrbeckém hřbitově.

František Janošek.
Zpracováno podle Kroniky obce Vrbice.

V neděli 27. července 2014, v předvečer 100. výročí vypuknutí první světové války vzpomínali zástupci 26 obcí mikroregionu Hustopečska na její oběti. V Hustopečích dosud pamětní deska, připomínající první světovou válku, chyběla. Na zdi městského hřbitova ji slavnostně odhalil starosta města Hustopeče Luboš Kuchynka s děkanem římskokatolické farnosti Pavlem Kafkou.

Vzpomínka na padlé vojáky pokračovala v kostele svatého Václava a Anežky České. Zástupci obcí četli jména obětí, za Vrbici vzpomenul 49 padlých občanů starosta obce Tomáš Bílek. Celkem za necelé dvě hodiny zaznělo více než 1100 jmen. Oběti byli muži ve věku od 18 do 50 let, mnohdy několik z jedné rodiny. Další stovky mužů zůstaly nezvěstné a mnozí se vrátili jako invalidé.

Vzpomínkový den potom v Hustopečích ukončila skladba Sedm slov vykupitelových Josefa Haydna v podání studentského komorního orchestru Musica Nova. Proložená byla meditací zesnulého Radovana Lukavského.

V pondělí 28. července uctili zástupci obce památku vrbeckým obětem „kyticí z vrbeckých zahrad“, u pomníku padlých z první světové války v parku nad muzeem.

FOLKLORNÍ KROUŽEK

PŘI OBČANSKÉM SDRUŽENÍ „OKOLO LUŽE“

Letos navštěvuje náš kroužek 25 dětí ze školky a 17 školáků. Nacvičili jsme s dětmi pásmo „Když naši nejsú doma“, se kterým jsme vystupovali 2 krát na Vrbici, na Dětských hodečkách v Kobylí a v Poštorné na Přehlídce folklórních souborů MŠ. Vzhledem k tomu, že nám členů stále přibývá, hlavně těch mladších, tak k nám přibyla další posila - Renata Horáková, která nám s dětmi velmi pomáhá. Na zkouškách učíme děti nejen tance a písně z našeho kraje jako je verbuňk a vrtěná, ale i tanečky z našeho okolí jako třeba kyjovskou skočnou. Jistě jste si všimli, že starší děvčata vystupovala v nových krojích, které zaplatila obec Vrbice. Velké uznání a poděkování si zaslouží všechny maminky a babičky, které kroje ušily, některé dokonce dvakrát a v šibeničním termínu. Vřelé díky patří paní Marcele Gregrové, která udělala střih a ušila první vzorovou kordulku, přestože nemá v kroužku žádné dítko. Vzhledem k tomu, že o peníze je stále nouze, tak bychom chtěli poděkovat letošním čtyřicátníkům, kteří nám darovali 700 Kč. Za peníze jsme dětem připravily závěrečné pohoštění. Kéž by bylo takových dobrých duší více.

Lenka Janošková,
Markéta Fridrichová,
Jarka Cichrová

PROTANČILY SE AŽ NA MISTROVSTVÍ SVĚTA

Už v předcházejících číslech zpravodaje jsme psali o úspěšných mladých Vrbečácích a v tomto čísle opět pokračujeme.

Markéta Petrásková a Lenka Horáková - dvě dívky, které tanec provází od dětských krůčků. Obě dvě jezdí už mnoho let tančit do Základní umělecké školy ve Velkých Bílovicích, kde působí ve skupině Balanc. Letos se děvčatům povedlo protančit se až na mistrovství světa tanečních formací, které se bude začátkem září konat v Praze.

Jak dlouho tančíte?

M+L: Po prázdninách už obě budeme tančit 10. rokem.

O jaký typ tance se jedná?

M+L: Nejvíc děláme moderní tanec (je to tanec který zahrnuje moderní taneční techniku s prvky baletu a původ má v Americe, proto u nás tato disciplína není tak častá). Jako mladší jsme si občas zatančily jazz dance a teď většinu času věnujeme číslu Na dvoře krále Slunce, které je ve stylu show dance (používají se kulisy, v čísle je zahrnutý příběh a jako celek má za úkol bavit lidi).

Co považujete za váš největší taneční úspěch?

M+ L: Společným úspěchem pro nás je, že jsme skončili na mistrovství ČR na 4. místě s přímým postupem na mistrovství světa, kde uvidíme nejlepší skupiny z celé planety.

M: Za svůj osobní úspěch považuju to, že jsem v sobě našla výraz v tanci, který mi dlouho chyběl. A soutěžního úspěchu jsem se dočkala na jaře minulého roku, zasoutěžili jsme si v Paříži v divadle na evropském šampionátu, kde jsme se s číslem People help the people umístili na prvním místě.

L: Na letošní výroční koncert skupiny Balanc jsem si zatančila duet s bývalým žákem ZUŠ a současným studentem brněnské taneční konzervatoře Danielem Sýkorou, číslo s názvem Múza jsme předvedli i na mistrovství ČR v Kladně a skončili jsme na krásném 7. místě. Je rozdíl tančit duet a ve skupině. Při duetu máme o dost větší zásluhu na umístění.

Jaké taneční vystoupení vás nejvíc bavilo?

M: Ve formaci Na dvoře krále Slunce, která je dobová a zároveň moderní, jsem se mohla vyřádit na svém projevu a výrazu v obličeji, což mě neskutečně bavilo. Dalším číslem, které zbožňuju, je People help the people (v překladu Lidé pomáhají lidem). Myslím, že název mluví za vše a toto emotivní číslo jsme tančily nesčetněkrát. Má hlubší význam a v této formaci se mi tančí dobře.

L: Mám dvě oblíbené choreografie. První je Múza, která je zaměřená na techniku a výraz a druhá je pravým opakem a jmenuje se Do posledního dechu. Je to skupinová formace, ve které jde o rytmiku a obsahuje prvky street dance.

Je tanec náročný?

M+L: Spousta lidí si myslí, že tanec není pořádný sport. Ve skutečnosti je to ale makačka. Trénujeme minimálně dvakrát týdně a důležitou roli hraje kondička, co nejlépe vypilovaná technika, rozsahy a ještě se u toho musíte tvářit tak, jak dané číslo vyžaduje. A teď zkuste při tom nevypadat křečovitě a zůstat uvolnění. :)

Jaký je váš největší taneční zážitek?

M+L: Největším zážitkem pro nás bylo letošní mistrovství ČR v Kladně, kde jsme se jako skupina hodně stmelili a od té doby se nám spolu daleko líp tančí. A navíc jsme se tam setkali s několikanásobným mistrem světa v tanci Marco Běhalem.

Co byste poradily těm, kteří by chtěli tančit? Může se to naučit každý?

M+L: Určitou roli hraje talent a předpoklady, ale je to i o dřině, odhodlání a motivaci. A navíc v dnešní době je široká škála stylů, takže si každý může najít to, co mu vyhovuje.

OBEC VRBICE A JEJÍ SPOLUPRÁCE S DOMOVEM NARNIE

Spolupráce Domova Narnie s obcí Vrbice je vlastně již letitá.

Začala pomalu a pozvolně se Základní a Mateřskou školou a jejími zaměstnanci, kteří dětem do Narnie dávali a stále dávají potřebné hmotné dary, jako např. ložní prádlo, hračky, svoji úrodu ze zahrádky, apod.

Za ta léta přátelství nás obec a její obyvatelé ovšem podpořili již mnohokrát. Téměř každoročně Domovu Narnie věnuje MŠ a ZŠ Vrbice výtěžek z adventního jarmarku. Vinaři Vrbice a pan Sůkal finančně podpořili pobyt dětí v termálních lázních na Slovensku.

Obec věnovala výtěžek z promítání letního kina a spojením výtěžku z prodeje keramiky nám pomohla získat potřebné finanční prostředky na mobilní zvedák, který usnadňuje pracovníkům manipulaci s dětmi s tělesným postižením.

I zde ovšem výčet aktivit, které nás spojují, nekončí. V letošním roce jsme na pozvání pana starosty začali s dětmi navštěvovat keramiku na CVČ, kam děti jezdí bezplatně vyrábět jednoduché výrobky. Tato aktivita život v Narnii obohatila. Stejně jako pro nás je i pro lidi s postižením důležité vědět, že dělají něco smysluplného, jsou potřební a to nám vyjížďky na Vrbici umožňují. Děti změní vzduch, jak se říká, poznávají nové lidi, musí reagovat na nové situace a učit se je řešit, a to vše je spojené s příjemnou aktivitou. Malými dárečky vyrobenými v dílně pak mohou obdarovat rodinu, kamarády.

Ne všichni ovšem v důsledku svého postižení dokáží zvládnout samostatně, či s podporou, celý proces výroby. Někdo se seznamuje s materiálem a dokáže jej zpracovat, předností jiného je zase manipulace s potřebným náčiním, a tak jsou některé z výrobků kolektivní prací. Ke všem činnostem ovšem potřebuje každé z dětí, které v Narnii máme, asistenci a pomoc jiné osoby.

Doufám, že stejně jako obec a její obyvatelé dokáží obohatit život dětí v Narnii, ať už keramikou, financemi na potřebné projekty nebo dobrotami ze zahrady, přinášíme svou přítomností obci také něco my. Jménem všech dětí, jejich rodin i pracovníků Narnie Vám všem za podporu děkuji.

Lenka Otýpková

TADY JSME DOMA …

Tady jsme se narodili, tady žijeme, tu jsme zapustili své kořeny. Je to pro nás nejdražší koutek světa – tady,v dolním cípu jižní Moravy. Když vyjdete na vrbeckou Stráž, celý ten kout okem přehlídnete. Na severní straně je ohraničen Buchlovskými kopci s majestátním hradem Buchlovem, na východě se černají lesy moravských kopanic s vrchem Lopeníkem, od něho k jihu se táhnou hřbety Malých a Bílých Karpat. Jako na dlani je odtud okresní město Břeclav, v dálce za ním je možno tušit vrcholy rakouských Alp. Napravo se táhnou lesy, mezi nimi se bělá lednický minaret, v oparu zahlédneme kapli na Svatém kopečku u Mikulova a pak už se zhlédneme v zrcadle hladiny mušovských jezer, chráněných od jihu bělavými pálavskými kopci. Pootočíme se vpravo a v zapadajícím slunci možno zahlédnout k nebi stoupající páru elektrárenských věží v Dukovanech. Za vrbeckým kostelem je vidět táhnoucí se kobylské lesy, až splynou se Ždánickým lesem a nám se otevře daleký obzor až na Kloboucko, zvané též Kraj beze stínu. A kolem nás samé vinohrady, ovocné sady a obdělaná pole. Uprostřed nich si ustlaly vesničky a městečka, jako malované obrázky. Tady, na Stráži, jsme chráněni od všech zvuků a hluků civilizace, nedolehne sem hukot vlaků, ani aut z brněnské dálnice. Ticho přeruší jen pravidelný zvuk hodin a zvonů na vrbecké věži. Domov. Ano, to je to milé slovo, jež je ve všem tady kolem nás obsaženo. Jsou to ty dědinky, vinice i řeky, lesy i vrbecká Stráž. Člověk si ten pocit domova uvědomí, když se například vrací z pobytu v cizině domů. Uvědomí si bezpečí a klid pod krovy moravských chalup, laskavou matčinu náruč a zní mu v uších ten všem známý nápěv – v sadě skví se jara květ, zemský ráj to na pohled…

Marie Kachyňová, květen 2014

OBECNÍ KNIHOVNA VRBICE

Jak jsem již zmiňovala v dubnovém čísle zpravodaje, proběhlo v knihovně promítání dokumentů v rámci projektu Jeden svět. Jako první z trojice jste mohli shlédnout dokument Na sever od Slunce. Tento dokument pojednával o dvou surfařích, kteří se rozhodli na devět měsíců usadit na opuštěné pláži ostrova u břehů Norska daleko za polárním kruhem. Zde našli nejen perfektní vlny, ale také spousty naplavených odpadků, které celý svůj pobyt zde sbírali. Druhým promítaným filmem byl Nový svět, jeho promítání se však nezdařilo – vyskytla se chyba na promítaném dokumentu, a tak se bude tento dokumentu znovu promítat 12. září, kdy mohou návštěvníci shlédnout i poslední dokument s názvem Ilegální máma.

I když by se mohlo zdát, že se v knihovně o prázdninách nic neděje, je tomu právě naopak. I v nových prostorách je stále co vylepšovat, a tak jsme se v knihovně dali do malování interiéru a lepení tapet, abychom se pořádně „zabydleli“. Ani čtenáři na knihovnu v období prázdnin nezanevřeli, stejně jako já, má většina z nich o prázdninách nejvíce času číst – a to na dovolené. Každý si zde najde něco, ať už ze starších kousků nebo z novinek, kterých je v letošním roce opravdu hodně (doposud 332 nových knih). Jedná se o knihy populární, naučné, ale i oceněné nějakou literární cenou, určené jak pro děti a dospívající, tak pro dospělé čtenáře.

Novinkou od září bude nová výpůjční doba knihvny:

Pondělí	**15.15 - 19.00 hodin**
Středa	**15.00 - 19.00 hodin**
Pátek	**15.15 - 19.00 hodin**

Klára Gregrová - knihovnice

Výpůjční pult

Odpočinkový koutek pro dospělé i děti

Počítačová studovna

Volný výběr - „mořský svět“

Dětský koutek - „mořský svět“

Výběr z novinek pro rok 2014

Adamec, Miroslav - Berta a Ufo
Boček, Evžen - Poslední aristokratka
Braunová, Petra - Nejhorší den v životě třeťáka Filipa L
Brown, Dan - Inferno
Bursell, Jens - Lov kapitálních ryb
Calabro, Rossella - Padesát stínů Adama
Collins, Suzanne - Hunger Games
Černá, Olga - Kouzelná baterka
Dahl, Roald - Matylda
Drijverová, Martina - Zlobilky
Ebertová, Sabine - Osudy porodní báby
Falconer, Colin - Stigmata
Fitzgerald, Francis Scott - Velký Gatsby
Flanagan, John - Bratrstvo
Flanagan, John - Hraničářův učeň
Flynn, Gilian - Temné kouty
Galbraith, Robert - Volání kukačky
Goscinny, René - Malý Mikuláš
Hájíček, Jiří - Rybí krev
Hoover, Colleen - Bez naděje
James, E. L. - Padesát odstínů
Ježková, Alena - Baba Jaga, kostlivá noha
Jilík, Jiří - Žítkovské čarování
Johnson, Hugh - Příběh vína
Kinney, Jeff - Deník malého poseroutky
Kepler, Lars - Písečný muž
King, Stephen - Čtyři roční doby
Kratochvíl, Miloš - Pachatelé dobr. skutků
Larsson, Stieg - Milénium
Lederer, Jiří - Jan Palach
Martin, George Raymond Richard - Hra o trůny
Nesbo, Jo - Švábi
Pichon, Liz - Tom Gates
Pötzsch, Oliver - Katova dcera
Hájíček, Jiří - Rybí krev
Prekop, Jirina - Malý tyran
Procházková, Iva - Uzly a pomeranče
Ratner, Vaddey - Stín banyánu
Reynard, Sylvain - Gabrielovo Inferno
Seifertová, Lucie - Dějiny udatného českého národa
Simons, Paulina - Měděný jezdec
Sís, Petr - Tři zlaté klíče
Smith, L. J. - Upíří deníky
Svěrák, Jan - Kuky se vrací
Šanc, Miroslav - Internet pro seniory
Štáchová, Helena - Hurvínkův rok
Taylor, Ros - Sebedůvěra v práci
Tučková, Kateřina - Žítkovské bohyně
Vandenberg, Philipp - Sixtinské spiknutí
Winterová, Kateřina - Vaříme podle Herbáře
Zusak, Markus - Zlodějka knih

Centrum volného času Kalubáček

pořádá

KERAMICKÉ KURZY

Nabízíme Vám možnost naučit se pod odborným vedením základní techniky a postupy práce s keramickou hlínou a zároveň vytvoření originálních dárků pro Vaše blízké i pro Vás.

ROZDĚLENÍ KURZŮ:

ÚT: 16.00 - 17.00 hodin (děti)
ÚT: 17.30 – 19.30 hodin (dospělí)
ST: 14.00 - 15.00 hodin (děti chodící do družiny)
ČT: 17.30 – 18.30/ 18.30 - 19.30
(rodiče a prarodiče s dětmi)

Kapacita kurzu je **10 osob**
Kurzy se konají **od 30. 9. 2014 do 31. 1. 2015**
Cena kurzu: **děti 250,- Kč, dospělí 640,- Kč**
* děti 1 hodina týdně, dospělí 2 hodiny týdně, dohromady 17 výukových dní

Přihlašovat na kurzy se můžete pomocí přihlášky zveřejněné na stránkách obce nebo osobně na Cvč Kalubáček, a to **nejpozději do 19. 9. 2014**

Více informací o kurzech na:
e-mailu: cvc@vrbice.cz
tel.: 774 700 048

Staré elektro odevzdejte k recyklaci, je to zadarmo!

Zdaleka ne všechno, co domácnosti už nepotřebují, musí skončit v popelnici a pak na skládce nebo ve spalovně. Stále větší důraz se dnes klade na maximální využití všech materiálů, které lze znovu použít. Stručně se tento přístup dá vyjádřit heslem „nejlepší odpad je ten, který nevznikne“.

Proto doma odpad třídíme. Je to sice o něco pracnější, než všechno smetí vysypat na jednu hromadu, přijde nás to ale mnohem levněji. Platíme totiž jen za likvidaci směsného komunálního odpadu. O obaly nebo třeba staré elektro se na konci životního cyklu postarají jejich výrobci.

Vysloužilé elektrospotřebiče v současnosti celosvětově tvoří asi pět procent hmotnosti pevného domácího odpadu, tedy zhruba tolik jako plastové obaly.

Množství elektroodpadu roste

Všichni Evropané vyprodukují ročně na osm milionů tun elektroodpadu, jeho množství přitom rok od roku roste. Proto vznikl celý systém sběru, evidence a dopravy starých spotřebičů ke zpracovatelům, který končí recyklací a návratem drtivé většiny použitých materiálů do výroby.

Výrobci a dovozci se v České republice přiklonili k osvědčenému modelu vytvořenému a prověřenému nejprve ve skandinávských zemích. Založili takzvané kolektivní systémy, neziskové společnosti, které zajišťují plnění jejich zákonných povinností.

Míst zpětného odběru stále přibývá

Díky tomu máme všichni možnost zcela zdarma odevzdat jakýkoli vysloužilý elektrospotřebič na nejbližším místě zpětného odběru. Jen největší z českých kolektivních systémů, ELEKTROWIN, jich za osm let své existence vytvořil na 12 000. Další stále přibývají. Jde o to, aby to nikdo neměl se svou starou lednicí, pračkou nebo třeba elektrickou zahradní sekačkou na nejbližší sběrné místo příliš daleko.

Abychom mohli nabízené možnosti využít, musíme splnit vlastně jen jednu – zato důležitou – podmínku. Odevzdávaný spotřebič nesmí být zbaven žádné důležité části. Pokud se totiž pustí do demontáže někdo jiný než odborník na zpracování disponující vysoce specializovanou technologií, dochází k úniku škodlivých látek, které mohou velmi vážně poškodit životní prostředí.

Typickou ukázkou jsou freony ze starých lednic, které zvětšují ozonovou díru. Kvůli tomu se také taková lednice bez kompresoru bere jako odpad – a za jeho zpracování bychom už museli platit.

VRBICE, VRBICE, VRBICE .....

Víte, kolikrát bych musela tento název napsat, abych pojmenovala všechny Vrbice? Celkem dvacetkrát! Ne všechny jsou samostatné obce a pět je dokonce jen ulice a to v Záhřebu v Chorvatsku.

Ale pěkně popořádku.

Samostatných obcí s názvem Vrbice je 7. Jsou to:

1. VRBICE, okres Břeclav-naše obec leží v Jihomoravském kraji, je největší a má nejvíce obyvatel-1118

2. VRBICE, okres Litoměřice-leží u Roudnice nad Labem v Ústeckém kraji, patří k ní ještě obce Vetlá a Mastířovice a má dohromady 487 obyvatel

3. VRBICE, okres Nymburk je u Poděbrad je ve Středočeském kraji a žije v ní 178 obyvatel

4. VRBICE, okres Jičín je v Královéhradeckém kraji, patří k ní obec Stříbrnice a dohromady mají 120 obyvatel

5. VRBICE, okres Prachatice v Jihočeském kraji u Vimperka má 192 obyvatel

6. VRBICE, okres Karlovy Vary u Žlutic má i s obcemi Bošov a Skřipová 191 obyvatel a je v Karlovarském kraji

7. VRBICE, okres Rychnov nad Kněžnou se nachází u Kostelce nad Orlicí v Královéhradeckém kraji a její součástí je obec Chlínky. Žije v ní 140 obyvatel

Dalších 8 obcí Vrbice původně samostatných se stalo součástmi jiných obcí.

1. VRBICE, část obce-Bohumín, okres Karviná

2. VRBICE, část obce- Mšené-Lázně, okres Litoměřice

3. VRBICE, část obce-Hořovičky, okres Rakovník

4. VRBICE, část obce- Krásná Hora, okres Příbram

5. VRBICE u Stříbra, část obce-Kladruby, okres Tachov

6. VRBICE, část obce Leština u Světlé, okres Havlíčkův Brod

7. VRBICE, část obce-Hracholusky, okres Prachatice

8. VRBICE, část obce-Bezdružice, okres Tachov

A v tom Záhřebu hlavním městě Chorvatska mají 5 ulic, pojmenovaných VRBICE a očíslovaných římskými číslicemi: VRBICE I., VRBICE II., VRBICE III., VRBICE IV. a VRBICE V.

Proč jsem se tak ale rozepsala o všech Vrbicích? V sobotu 17. května 2014 se totiž konalo v jedné z nich u Roudnice nad Labem setkání Vrbic, kterého se zúčastnili i zástupci z naší Vrbice. Toto setkání se uskutečnilo při příležitosti oslav 100 let hasičů. Setkání se ze všech Vrbic zúčastnili i s pořadatelskou obcí jen zástupci 5 obcí nesoucích tento název. I přes chladné a deštivé počasí bylo toto setkání velmi příjemné. Nejprve nás přivítali na radnici chlebem a solí místní krojovaná děvčata, a pak také zástupci obce. Provedli nás po budově, v zasedací místnosti bylo připraveno občerstvení, starostové obcí provedli zápis do pamětní knihy obce. Po shromáždění všech pozvaných hostů, se všichni přesunuli na místní sportovní areál, kde se celá oslava konala. Po zahájení přestavili zástupci jednotlivých Vrbic své obce a probíhal zde kulturní i sportovní program. Součástí byla samozřejmě také ukázka práce hasičských družstev.

Protože v sousedství hřiště se nachází mateřská škola, projevili jsme zájem si ji prohlédnout a to nám pan starosta umožnil. Školku mají jednotřídní s 28 dětmi a je moc pěkně zrekonstruovaná. Co nás zaujalo, byla samostatná ložnička s postýlkami. Co však této školce chybí, je kuchyně-obědy dováží ze sousední školní jídelny, kam do základní školy dojíždí i místní děti.

Ráz Vrbice u Roudnice je úplně jiný, než mají vesnice tady u nás, ale přesto je to obec, kde se pořád něco děje. A v letošním roce získali v soutěži Vesnice roku „Bílou stuhu“ za činnost mládeže, zejména hasičů.

Starostové ostatních Vrbic dost provokovali, kdy že se uskuteční setkání Vrbic v naší obci. Jistá možnost by tu při nějaké příležitosti např. Vrbecká dědina byla.

Protože se tu sobotu ještě také konalo setkání Modrohorských mužáckých sborů, navíc se silně rozpršelo a nás čekala daleká cesta zpátky, poděkovali jsme za pozvání i pěkné přijetí, rozloučili jsme se a vydali se nazpátek.

Bohumila Bařinová

Cestou k Vrbici

Jak rád se vracívám po cestě k Vrbici!
Kolem vinohradů a zoraných polí.
Už zdaleka vidím štíhlou věž kostela.
Ne, nohy mě ani trošičku nebolí!
Ač únavou stírám dlaněmi pot z čela.

Každá cesta z mnoha, lidi někam vede…
do měst a vesniček, blízko či daleko,
do polí, do lesů, do hor i údolí.
Však ta nejmilejší jistě tě dovede
do rodného domu, ať už jsi kdekoli…

Zvedám hlavu vzhůru, krátí se už cesta.
Jako obraz v rámu Vrbice se zjeví …
Hájek a ochoze, střechy našich domů,
tam na vrchu Stráži zvony vyzvánějí.
Nejdražší kout světa vítá tě zdaleka.
Vždyť se vracíš domů…
…a domov už čeká.

Marie Kachyňová
2014

Naše hody indá...

... bývaly vrbecký hody navrchu na prostranství před hospodú. Ještě, když jsem byla malá, tam hody bývaly. Doprostředka postavili chlapci, za pomoci ženatých chlapů, vysokú máju, dovezenú ze Zbrodu u Hodonína. Stejně jak dnes, třepetal se na jejím vršku praporek a pantle z krepovýho papíru. Sólo nebylo vybetonovaný, ale posypaný jehličím, pořádně pošlapaným a během hodů kropeným, aby se neprášilo. Búda byla vychábená zelenýma habrovýma větvama a taky ozdobená mašlama. Na hodech hrávala vrbecká kapela a žádní zpěváci s ňú nezpívali. Zato celý odpoledně a potom až do rána, po celý tři dni, zpívala chasa, jen to hřmělo! Svobodná chasa aj ženáči, všecí byli oblečení v krojách, dyť v nich chodili celý rok k muzice a aj ve všední deň oblíkali kroj, ale enom jednoduchý.

My, děcka, jsme už od předhodovej středy vyhlídali komediantů. Dyž skončilo vyučování, utěkali jsme jim na bořeckej kopeček naproti. Střelnice aj houpačky a kolotoče tahly těžký traktory a do kopca mosely tahnút ze všech sil. Až na Vrbicu se ozýval jejich těžký dech a zvuk - dududu… Kolotoče jsme trapem doprovázeli až na Vrbicu. Od tej chvíle nás naši neviděli doma. Fascinovaně jsme hleděli, jak zarostlí a fúsatí chlapi skládajú kolotoče, houpačky a všelijaký atrakce. Všecko bylo pomalovaný barevnýma obrázkama, kvítkama a cizokrajnýma zvířatama. Nejvíc nám učarovaly komediantský búdy. Byly obložený dřevem, z boku měly malý okýnka s krátkýma záclonkama a z úzkej strany vedly do búdy dveře, celej deň otevřítý. Sedli jsme až na krajní schodek a sledovali, jak komediantky vařijú v miniaturní kuchyňce, divili sme se, že spijú za korálkovým závěsem a perú a věšajú prádlo na hulici. Ženský s načechraným účesem, na rukách samej prsten a s dlúhýma naušnicama v ušách, skládaly růže z papíru do střelnic, oblíkaly panny z kaučuku do papírových různobarevných šatů a vkládaly do bílých obálek s nápisem „Štěstí“ různé tretky, co sme si v hody za korúnu kupovali.

Vedle hospody bývali naši stařečci Jánoškovi a do jejich elektrickej zásuvky na mlatě si kolotočáři zapínali elektriku. Za to jsme se se sestrú mohly zadarmo zhoupat a povozit na kolotoči. Tým mně ale radosť neudělali, kolotoče aj houpačky mně nedělajú dobře, enom se na nich podívam. Ale zadarmo je zadarmo, tatínek nás do houpačky posadili a sestra to rozhoupala, div sme nepřeletěly na druhú stranu a já sem byla zelená, jak sedmica. Šla sem z bečkama dom a víc na kolotoče nešla…

Na Vrbicu jezdíval aj zmrzlinář. V dřevěným stolku měl vloženú ledem chlazenú nádobu ze zmrzlinú a do oplatkových miseček nám prodával kopečky zmrzliny. Měl enom bílú, vanilkovú, za korúnu kopeček. Ale tak dobrú zmrzlinu sem od tej doby nejedla. Bylo to asi tým, že sme ju měli enom jednú do roka.

Taky prodavač s tureckým medem si rozložil před Macháčkovým svůj krámek a sekáčkem sekal kusy medu s arašídama. Stávala tam stánků cela řada: s cukrovím, cukrovýma špalkama, prstýnkama za korúnu, s řetízkama a „zlatýma“ křížkama.

Ve střelnicích, jež stály aj s kolotočama v řadě u Ostřížkovej stodole, vystřelovali pro děvčata chlapci papírový růže, panenky se širokýma sukňama z papíru a opice na gumě. My jsme si chodili pro štěstí v obalce a byli hrozně překvapení, co jsme objevili – prstýnek, náramek z gurálků, náhrdelník z „perel“.

Na sóle se zatím tancovalo, zpívalo a juchalo…vrbecký hody bývaly vždycky veselý. Tož aj letos – veselo hody!

Marie Kachyňová 2014

BYLINKOVÁ PORADNA

V minulém čísle zpravodaje jsem psala recepty na bylinková vína, mám jich ještě několik, ale napadlo mě, že tento zpravodaj vyjde před hody a to se bude spíše hodit nějaký ten recept na trávení a kocovinu.

Takže pokud se nám zadaří, budíme se s bolehlavem a myšlenkou „ já už nikdy nebudu pít “, je načase dostat acetaldehyd (neodbouraný alkohol) z těla pryč. Máme v podstatě dvě možnosti, buď necháme kocovinu postupně odeznít, což znamená povalování se v mátohách skoro celý den, nebo zabojujeme. Tělo potřebuje kyslík a pohyb, takže malá procházka a nemyslím tím z kuchyně do obýváku, bude skvělá. Dobré je před ní vypít litr vody s půlkou vymačkaného citrónu. A uvaříme si čajíček. Použijeme 1 lžičku máty, ta nám zklidní žaludek, přidáme 1 lžičku heřmánku na tlumení bolesti hlavy a zklidnění zažívacích problémů a nezapomeneme na 1 lžičku kopřivy, je močopudná, pomůže nám vyplavit z těla onen neblahý acetaldehyd. Bylinky spaříme 1 l vroucí vody a necháme 10 až 15 minut louhovat.

Tři dny hodových pochoutek naše tělo taky pěkně zmůže. Kačena, řízečky, svíčková, pečínka, všechno móóóc dobrá jídla, ale tři dny takhle bohaté stravy je pro naše trávení pěkná nálož. Kdo zmůže čaj s ostropestřce mariánského nebo pelyňku, určitě ocení jejich účinek. Na mě jsou tyto byliny přespříliš hořké. Tedy pro méně statečné nabízím můj oblíbený recept. Ve stejném poměru použijeme nať čekanky, kořen pampelišky, květ měsíčku a heřmánek, spaříme vařící vodou a necháme louhovat 10 minut. No a ve středu po hodech bychom mohli odlehčit. Zkuste ke snídani jáhlové pyré s jahodami nebo jiným sezónním ovocem. Jáhly 3x spaříme vroucí vodou a vaříme do rozvaření v mírně osolené vodě. Po vychladnutí rozmixujeme, přilejeme mléko, přidáme nakrájené jahody, lžičku medu, lžičku zakysané smetany a znova rozmixujeme. Podáváme ozdobené lístky máty a mandlovými hoblinkami. K obědu si dejte

zeleninové rizoto, na to určitě recept psát nemusím. K večeři zapečeme ovesné vločky. Na oleji osmahneme pórek, šalotku, nastrouhanou mrkev, ochutíme tymiánem a sójovou omáčkou. Přidáme rozvařené vločky, vejce, nasekanou pažitku s petrželkou. Směs pečeme v troubě, v zapékací misce do doby, než se na povrchu vytvoří křupavá kůrka.

Martina Mikulicová

TESO HANTÁLY a. s. VELKÉ PAVLOVICE

HANTÁLY a.s.
Tovární 22
691 06 Velké Pavlovice
IČ
tel.: 519 361 171
fax: 519 361 180
e-mail: info@hantaly.cz
www.hantaly.cz

- podnikání v oblasti nakládání s odpady včetně nebezpečných
- separace odpadů, svoz odpadů
- provozování skládky odpadů včetně nebezpečných
- recyklace stavební suti
- svoz bioodpadů, provozování kompostárny

www.hantaly.cz

FARNÍ OKÉNKO

Hodová mše svatá

Za pár dnů se zase všichni sejdeme na našich - vrbeckých hodech.

Tato původem křesťanská slavnost se vždy slavila na svátek světce, kterému je zasvěcen místní kostel. Sv. Jiljí, patron našeho kostela, má svátek 1. září. Z praktických důvodů však byly hody přesunuty už na konec srpna, tedy i prázdnin. Je proto dobře, že si křesťanské kořeny hodů připomínáme jejich slavnostním zahájením při hodové mši svaté.

Přijměte tedy, prosím, pozvání na letošní hodovou mši, která bude v neděli 24. srpna v 8 hodin ráno v našem kostelíku sv. Jiljí. Mši bude sloužit P. Mgr. Pavel Kafka, hustopečský děkan. Ke slavnostní náladě přispěje kromě účasti krojovaných také chrámová schola Kamínek.

Dagmar Huňařová

LÉTO

Anička nám rozdělila léto, protože jak známo na svatou Annu se podle pranostik láme léto a přicházejí chladná rána. Z meteorologického hlediska toto rčení opravdu většinou platí. Už se začíná dříve stmívat a ráno se sluníčku taky už tak brzy nechce na oblohu. Právě v období, kdy slaví svátek Aničky je chladno z rána způsobeno zvětšující se vlhkostí vzduchu v noci a tvořením ranních mlh. K tomuto rčení se zachovalo i zajímavé rčení s dlouhodobou předpovědí. Zvětšují-li na svatou Annu mravenci své hromady, lze očekávat tuhou zimu.

Polovinu prázdnin mají školáci už za sebou (až toto budete číst, budou prázdniny už u konce) a začíná se jim pomalu blížit začátek školního roku. Snad si prázdnin užívají podle svých představ. S koncem prázdnin přicházejí také naše hody. Už jsem o nich napsala mnohé, proto se nebudu opakovat. Každé hody jsou jiné, ale každé jsou pěkné, protože jsou naše. Nakonec i ty loňské propršené byly s odstupem času pěkné, protože z nich zůstane zejména těm, kterých se to nejvíc týká-stárkům a stárkám, ve vzpomínkách jen to pěkné. Tak ať se ty letošní vydaří a zejména počasí ať jim přeje, protože všechno se dá dobře připravit a zorganizovat, ale s počasím neudělá nikdo nic.

A co nás čeká podle pranostik v následujícím čase? Srpnový déšť – jako ženský pláč. Když jsou v srpnu velké rosy, zůstane obyčejně pěkné počasí. Když srpen z počátku hřeje, ledový vítr v zimě dlouho věje. Moc hub srpnových, moc závějí sněhových. Když v srpnu moc hřímá, bude na sníh bohatá zima. Teplé a suché léto přivádí za sebou mírný podzimek, tuhou zimu a nejlepší víno. Když pálí srpen, bude pálit i víno. Přinese-li déšť svatá Helena (18.8), bývá otava dlouho zelená. Bartoloměj svatý (24.8) odpoledne krátí. Krásně-li o Bartoloměji, vinaři se smějí. Svatý Bartoloměj zavádí mraky a dělá konec bouřkám. Jaké počasí o svatém Bartoloměji, takové bude i celý podzim. O svatém Augustinu (28. 8.) léto opouští krajinu. Jak je teplo o Augustinu, tak bude studeno na Kateřinu. Stětí svatého Jana (29. 8.), přestávají již parna. Na Jana stětí vlaštovky od nás letí. Září víno vaří, říjen mačká hrozen. Teplé září – dobře se ovoci i vínu daří. Na dešti v září rolníkům moc záleží. Zářijový déšť polím potrava, zářijové spršky pro víno otrava. Významným svátkem je svatý Václav (28.9), ke kterému se váže mnoho pranostik: Na svatého Václava českého bývá vína nového. Svatý Václav víno chrání, po něm bude vinobraní. Přijde Václav, kamna nastav. Na svatého Václava mráz nastává. Svatý Václav zavírá zem. Po svatém Václavu beranici na hlavu. Svatý Josef (19. 3.) svačinu dává, svatý Václav bere. Svatý Václav je tady, pozdvihuje dluhy – den sv. Václava byl kdysi určen k placení dluhů a uzavírání smluv.

Tak si to přeberte

Bohumila Bařinová

SONNENTOR®

Čejkovické
bylinkové slavnosti

Čejkovice u Hodonína, areál SONNENTORU

7. září 2014 od 10.30 hodin

Slavnosti bylin, čajů a koření spojené s bohatým doprovodným programem:

10.30 – Zahájení slavností
11.00 – Divadlo Víti Marčíka
12.30 – Slavnostní otevření nové přístavby
14.00 – Divadlo Víti Marčíka
15.00 – Sluneční příběh SONNENTORU
16.00 – Dětské folklorní vystoupení
17.30 – Tombola

Biojarmark a pestré ochutnávky čajů, koření a dalších biospecialit.

Občerstvení s biorestaurací REBIO.

Bohatý program pro děti.

Přednášky a prezentace bioproduktů a zdravého životního stylu.

Vstupné zdarma.

Přijďte do království bylinek a koření zlédnout zrození nálevového sáčku biočaje od výkupu bylin, až po samotnou výrobu.

Více informací na WWW.SONNENTOR.CZ

Sonnentor Čejkovice

Ekolamp učí děti třídit odpad

Prostřednictvím ekologické a environmentální výchovy se děti ve školách učí odpovědnému chování vůči přírodě i sobě navzájem. Proč je ochrana životního prostředí důležitá, pomáhá dětem pochopit i školní recyklační program RECYKLOHRANÍ aneb Ukliďme si svět, který pořádají kolektivní systémy EKOLAMP, ASEKOL, ECOBAT a ELEKTROWIN. Program, do kterého se zapojilo již více než 3200 škol po celé České republice, vysvětluje dětem důvody, proč je třeba třídit a recyklovat odpady – vysloužilé zářivky, malá i velká elektrozařízení, baterie i jiné druhy odpadu.

Výchově k ekologii a ochraně životního prostředí se učily děti ve školách již za první republiky, dnešní žáčci se navíc dovídají, jak šetřit energii a přírodní zdroje, jak pečovat o krajinu a zvířata v ní. K dětem se tak dostane nepřeberné množství nových informací a zajímavých poznatků. Je ale vůbec možné se v tom všem jednoduše vyznat? Vezměme si například odpady – sbírá se vše od papíru, plastů, baterií, zátek až po lednice a bioodpad. Které z dětí a jejich rodičů například ví, jak správně naložit s nefunkční zářivkou?

Na ekologii hravě

Zpětným odběrem a recyklací osvětlovacích zařízení se od roku 2005 zabývá kolektivní systém EKOLAMP, který také vytvořil naučně zábavný portál EKOLAMPOV. Ve virtuálním ekoměstečku si mohou návštěvníci vybudovat šetrné bydlení a vyzkoušet si své znalosti z ekologie. Portál pomáhá nejen dětem pochopit, jaký vliv má naše chování na budoucnost planety. Obyvatelé Ekolampova plní úkoly, vzdělávají se, sdílejí své zkušenosti, diskutují se svými sousedy a při tom všem se hlavně dobře baví. Zastavte se u nich na návštěvu, nudit se nebudete.

Cílem kolektivního systému EKOLAMP je začlenit problematiku zpětného odběru zářivek do komplexní mozaiky ekologické výchovy. Zářivky šetří elektrickou energii, ale jelikož obsahují rtuť, nesmějí končit v běžném směsném odpadu. Sbírají se odděleně do speciálních sběrných nádob, které jsou umístěny ve sběrných dvorech, v obchodech s elektrem, na městských úřadech a institucích, ale i v řadě firem. Díky recyklaci se daří použít více než 95 % materiálu z úsporných zářivek znovu ve výrobě.

Více se o problematice nakládání s nefunkčními zářivkami dočtete na www.ekolamp.cz.

ZÁSADNÍ PROJEKTY V LETECH 2011 - 2014

Dovolte mi, abych Vás stručně informoval o tom, co se v letech 2011 – 2014 podařilo v naší obci vybudovat, co se naopak nepodařilo a na co stále „čekáme“.

Kostel sv. Jiljí – dominanta naší obce

V průběhu let 2011 - 2013 se podařilo zrealizovat první dvě etapy opravy kostela. Došlo k vynikající spolupráci farnosti, obce, samotných občanů, podnikatelských subjektů a Jihomoravského kraje. Díky tomu má náš kostel novou střechu, kompletně celou novou fasádu a opravená okna. Celkové přímé náklady na opravu byly okolo 3,5 mil. Kč – vzhledem k rozsahu oprav je tato částka velmi nízká.
Snad většina lidí uzná, že si tuto zvláštní péči tato stavba zaslouží. Nyní nás čekají opravy interiéru, zejména opravy omítek a výmalba.

Kostel v opravě

Kostel sv. Jiljí

• • • • •

Dětská hřiště

Po dětském hřišti se volalo již delší dobu a to naprosto oprávněně. Díky Programu obnovy venkova Ministerstva pro místní rozvoj se podařilo v obci vybudovat hřiště s názvem „Velké hřiště – velká radost“, a to v roce 2011. U samotného plánování byli rodiče a samotní uživatelé – děti. Sami si z několika variant rozhodli, kde bude hřiště stát, sami si z několika variant vybrali druh atrakcí a jejich umístění. Nové herní prvky byly vybudovány také na zahradě mateřské školy, která se momentálně dotváří dalším projektem „Sport a hraní místo „chatování“ (viz. článek ve Zpravodaji) a nové prvky byly umístěny také v prostorech hodového areálu.

Hřiště školka - realizace

Dětské hřiště - brigáda rodičů

• • • • •

Budova základní školy

Každoroční revize elektroinstalace, která byla „na hraně“, nás donutila udělat komplexní generální opravu elektroinstalace, která byla navíc rozšířena o instalace potřebné pro novou výpočetní techniku. Naše škola má dnes novou elektroinstalaci, na kterou dotačně přispěl Jihomoravský kraj, dále disponuje novou výpočetní technikou, která byla pořízena z dotace Ministerstva školství (prostředky z Evropské unie). Došlo také ke generálním opravám stěn ve třídách, jejich barevnému odlišení a vlhkostní poměry budovy nás donutily vybudovat v suterénu studny, ze kterých je průběžně přečerpávána spodní voda. Co nás ještě u této budovy čeká? Oprava omítek na chodbě, zateplení střechy a nová fasáda se zateplením. Tyto projekty bychom rádi z větší části realizovali v následujících 4 letech už z toho důvodu, že přinesou úspory na energiích.

ZŠ elektroinstalace - třídy

ZŠ elektroinstalace - chodba

• • • • •

Školní jídelna

V roce 2011 jsme byli také před velkým dilema. Neustále investovat přes 100tis. Kč ročně do oprav spotřebičů, nebo vzít si úvěr a investovat do nových, moderních spotřebičů a zároveň zvýšit kapacitu. Zvolili jsme druhou variantu, a splátky úvěrů financovali z úspor na opravách. Zároveň se dořešil problém s odpady v kuchyni, nová elektroinstalace a nové povrchy na podlaze a na stěnách. Díky tomuto kroku jsme byli schopni také rozšířit nabídku vaření pro ostatní občany obce. Úvěr z této akce bude splacen v září tohoto roku.

Kuchyně MŠ v roce 2011

Kuchyně MŠ dnes

• • • • •

Budova MŠ a Centrum volného času

V budově MŠ Vrbice došlo k postupné modernizaci učeben a k vybavení novým nábytkem. Úprav doznala také zahrada školy, která bude završena projekty Sport a hraní místo „chatování“ a Obnova zeleně obce Vrbice II., která mimo sadbovou úpravu zahrnuje také bylinkovou zahrádku pro kuchyni.

Velkým mezníkem v životě naší obce byla dostavba Centra volného času Kalubáček, který vznikl střešní nástavbou objektu MŠ. Díky němu došlo k zateplení střechy a pláště budovy a vznikly zde prostory pro novou knihovnu, keramickou a rukodělnou dílnu, hudební zkušebnu a místnost pro hraní dětí. Projekt byl spolufinancován Jihomoravským krajem a úvěrem dotovaným Evropskou investiční bankou. Vnitřní vybavení keramické dílny a hudební zkušebny bylo financováno v rámci Fondu mikroprojektů přeshraniční spolupráce se slovenskou partnerskou obcí Vrbovce – projekt s názvem „Od Pálavy po Myjavu, všeci tvoří a zpívajú“.

MŠ v roce 2012

MŠ a CVČ Kalubáček

Ordinace praktického lékaře

Naši ordinaci praktického lékaře je zřízena pro více lékařů a má sloužit pro běžné prohlídky a vyšetření. Má za cíl zejména starším občanům přiblížit jejich lékaře blíže k nim a ušetřit jim tak cestu k němu. Ordinace je kompletně nově a moderně vybavena a svůj provoz započala v roce 2011.

Čekárna

Ordinace

• • • • •

Muzeum

Muzeum bylo založeno v roce 2008. Duchovním (a nejen duchovním) otcem této myšlenky je pan František Janošek. V roce 2011 došlo k jeho rozšíření o jednu místnost (původně se v této místnosti nacházelo kadeřnictví) a v letech 2012 a 2013 došlo ke generální opravě střešních prostor a půdní vestavbě. Díky těmto krokům Vrbice disponuje důstojnými prostory, kde prezentuje svou minulost, ale i současnost. Dalšími pozitivními kroky v muzeu byla jeho přeměna ze „stacionárního" na „živé". Díky velikonočnímu hrkání a pletení pomlázek, díky malování kraslic a v neposlední řadě díky projektu „Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí" muzeum ožívá a poskytuje občanům zdroj zábavy i poučení. V zásobě je i několik dalších nápadů, co dál pod hlavičkou muzea občanům a návštěvníkům nabídnout – namátkou - pravá zimní tradiční zabíjačka.

Stavba muzea

Otevření muzea

• • • • •

Kulturní dům Vrbice a hodové sólo

Je jedním z objektů, bez kterých si dnes společenský život nedovedeme představit. Na provoz obec sice ročně doplácí minimálně 150.000,-Kč, ale to považuji za dobře a účelně investované peníze. Horší je to se stavem budovy. Na tyto projekty nelze nalézt vhodný dotační titul, proto došlo zatím pouze k opravám v místech, které prostě tzv. hoří. Nicméně projekt je již připraven a čekáme, že se snad někdy dotační politika umoudří. Doposud se podařilo dořešit demolici přístavku vedle Pohostinství u Buka a nahradit jej podloubím s krásným kovářským zábradlím. Dalším počinem v této oblasti byla generální oprava střechy včetně jejího zateplení a oprava oplocení areálu. Také u hodového sóla se bude realizovat část projektu „Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí".

Podloubí Kulturního domu

Hodový areál

Územní plán

Klíčový dokument naší obce byl tvořen v letech 2010 – 2012. Na tento projekt finančně přispěl Jihomoravský kraj. V roce 2013 proběhla také digitalizace našeho katastrálního území.

• • • • •

Turistický produkt Modré Hory a meteostanice

Díky aktivitě dobrovolného svazku obcí Modré Hory, jimž je Vrbice členem a spolupodílí se na projektech, byl vybudován unikátní systém interaktivních tabulí, webového portálu a propagačních materiálů naší oblasti. Pro vinaře zase byla na Vrbici umístěna meteostanice, kterou je možno využívat zejména jako zdroj dat pro stanovení postupů při ochraně révy vinné. Turistický produkt byl spolufinancován z ROP Jihovýchod, Meteostanice byly spolufinancovány Jihomoravským krajem.

Turistický produkt Modré hory

Meteostanice

• • • • •

Altán Krajem André na kole

Díky spolupráci s Mikroregionem Hustopečsko byl v roce 2011 na vyhlídce vybudován altán, koš a infotabule – vše je dnes hojně využíváno cykloturisty. V roce 2014 byl tento komplex doplněn o „Infosud“.

Posezení Krajem André + sud

• • • • •

Stavební parcely

Zejména mladé rodiny tvoří poptávku po stavebních pozemcích „rozumného rozměru“ za „rozumnou cenu“. Podařilo se nám v roce 2013 vykoupit lokalitu Samota (pod bytovkami) a předpřipravit na nové stavební plochy včetně napojení inženýrských sítí. V současné době projekt zdržují jen církevní restituce. Přepokládáme, že v roce 2015 bychom měli pozemky již začít nabízet zájemcům.

Čisté silnice v obci Vrbice

Úroveň obce se pozná také podle údržby veřejného prostranství a jeho čistoty. K tomu má přispět také zametací vůz, který byl pořízen díky poskytnuté dotaci ze Státního fondu životního prostředí a Evropských fondů (ERDF).

Zametací vůz

• • • • •

Obnova zeleně v obci Vrbice I a II a zeleň všeobecně

Nad zelení jsme se snažili zamýšlet komplexně, a to s výhledem na několik desetiletí dopředu. Snad žádný z projektů nevyvolal tak bouřlivou reakci a diskusi v obci jako projekt Obnova zeleně v obci Vrbice I. Dnes se pole těch, co k projektu přistupovali velmi negativně, rapidně zúžilo, evidentně se tedy pochopilo, že i v tomto ohledu je to s Vrbicí myšleno dobře. Projekt byl spolufinancován ze Státního fondu životního prostředí (a ERDF) a většina stromů a keřů dnes bují k radosti občanů a návštěvníku Vrbice. Obec také získala příslib spolufinancování formou dotace ze SFŽP (a ERDF) na projekt Obnova zeleně obce Vrbice II. Jedná se o vytvoření dvou zelených parkovacích ploch, úpravu dětského hřiště, úpravu hřiště MŠ a vytvoření klidové zóny ve farské zahradě. O detailech projektu jsem Vás již informoval v minulosti. Dalším počinem bylo znovuobnovení třešňové aleje směrem ke Kalubu. Již dnes se začínáme zabývat další výsadbou stromů a novou myšlenkou – tzv. rodinnou alejí – ale nechme se překvapit.

Obnova zeleně - lokalita Stráž

Obnova zeleně - lokalita Stráž

• • • • •

SDH Vrbice

SDH Vrbice byl až do roku 2011 velmi chudá „popelka“. Naše jednotka nedisponovala většinou základního vybavení, výzbroje a výstroje. Každoročně. a to také díky podpoře Jihomoravského kraje doputovalo, do naší jednotky nové části výzbroje i výstroje – zásahové obleky i pro interiéry, přilby, rukavice, obuv, hadice, savice, vysílačky atd. V letošním roce by měli naši hasiči finišovat s přestavbou cisternového automobilu. Od roku 2012 se při každém poplachu daří naší jednotce dojet k zásahu jako první, což v minulosti vždy neplatilo. V letošním roce jsme se také pustili do stavby nové a moderní hasičské zbrojnice. Díky ostatním projektům a také díky neúspěchu v získání dotace přesouváme dokončení projektu až na rok 2015. Kluci dělají vše ve volných chvílích, musíme jim za jejich činnost velmi poděkovat. Dělají to pro nás, pro všechny.

Přestavba cisternového utomobilu

Přestavba cisternového utomobilu

Obálka knihy

Vrbice – setkávání s minulostí

Je dalším počinem, který udělali Vrbečáci pro Vrbečáky. Kniha je dnes na předních místech v nejedné knihovně na Vrbici i u rodáků a přátel obce. Všem, kteří nad tvorbou strávili mnoho času, patří díky.

• • • • •

Sběrný dvůr

V letech 2011 - 2013 došlo k doplacení spoluúčasti na Sběrný dvůr, které obec Vrbice vybudovala díky společnosti Hantály, jímž je akcionářem, a díky DSO Čistý jihovýchod, jímž je členem. V roce 2013 jsme byli jednou z aktivnějších obcí, která se zapojila do sběru BRKO (biologicky rozložitelný komunální odpad). Jsme toho názoru, že tento projekt přinese své kýžené ovoce teprve v budoucích letech. V roce 2014 nám byla potvrzena dotace na dovybavení tohoto sběrného dvora. Z dotace SFŽP (a evropských fondů) budou pořízeny nové kontejnery, kontejner s možnosti výklopu nádob, drtič plastů a dvoukomorový lis. Tyto prostředky nám umožní ještě efektivněji nakládat zejména s vytříděným odpadem. Význam všech těchto projektů bude umocněn s platností nového zákona o odpadech. Vrbice je již dnes na tento krok připravena.

Sběrný dvůr

• • • • •

Další projekty jsou ve stádiu rozpracovanosti, přípravy, či v záloze. Největším investiční akcí v dějinách obce je stavba ČOV a kanalizace, která se realizuje zároveň se stavbou retenční nádrže a Kalubu. Poslední zmiňovanou akci budeme realizovat svépomocí, zbylé dvě se realizují dodavatelsky.

Co mne osobně velmi mrzí je stavba Podporovaného bydlení pro seniory, na jejíž realizaci obec nezískala dotaci. Je však již dnes známo, že tyto akce budou v budoucnu podporovány, proto do toho v budoucnu určitě půjdeme – vše je nachystáno – projekt, stavební povolení i stavební místo. Nelze nezmínit také aktivitu obce Vrbice v MAS Hustopečsko. Vrbice je jednou z obcí, která stojí za znovuobnovením této platformy. Děláme vše pro to, abychom si v dalším dotačním období byli schopni část prostředků v regionu administrovat sami, děláme vše pro to, aby vliv obcí, podnikatelských subjektů a spolků byl v tomto procesu vyvážen podle principu LEADER. První vlaštovkou spolufinancovanou z MAS Hustopečsko byl Točířský víkend, kdy zkušený letor učil zájemce pracovat na hrnčířském kruhu v naší nové dílně.

Nemůžeme ani zavírat oči nad infrastrukturou, která již v obci dosluhuje – a to je například veřejné osvětlení a místní rozhlas. Rádi bychom případné prostředky, které bychom získali díky titulu Vesnice Jihomoravského kraje roku 2014, věnovali právě na tuto základní vybavenost, kterou používají denně všichni občané.

Stanislav Bíza – další oceněný Vrbečák

Cenu starosty obce za dlouhodobý přínos obci Vrbice uděluji maximálně jednou za rok. Oceňuji tímto občany, který svůj volný čas investují do rozvoje obce, spolků, obnovy tradic apod.

Kostel, hasiči a fotbal jsou hlavní pilíře snad každé obce v celé republice, kde to alespoň trochu žije. Na kolektivní míčové sporty jsem byl vždy „levý“, proto velmi obdivuji, když někdo něco takového umí a umí to dobře. Fotbal v pojetí vesnice, kde chlapci hrají pro radost „za párek a pivo“ a část občanů jím žije, je úžasná věc. Úžasní jsou také jedinci, kteří po ukončení své aktivní fotbalové kariéry věnují svůj čas těm mladým a předávají jim své zkušenosti. Jedním takovým je nestor vrbeckého fotbalu Stanislav Bíza. Stani, děkuji ti za to co pro vrbecký fotbal a pro Vrbici děláš.

Tomáš Bílek – starosta obce

PROGRAM CEZHRANIČNEJ SPOLUPRÁCE
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA
2007 2013

EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND REGIONÁLNEHO ROZVOJA
SPOLOČNE BEZ HRANÍC

euroregion BÍLÉ - BIELE KARPATY

FOND MIKROPROJEKTŮ

AČ KAŽDÝ V JINÉM KROJI, PŘÁTELSTVÍ NÁS POJÍ

Tak se jmenuje projekt v rámci „Programu přeshraniční spolupráce s partnerskou obcí Vrbovce.“ V tomto projektu jde o zachování tradičního kroje v obou obcích, jeho pořízení a údržbu.

A tak se scházely třikrát v týdnu zájemkyně o jednotlivé kurzy v místním muzeu, kde se učily šít zatím dívčí kroj - sukně, kordulky, fěrtoch- chlapecký (ten však opravdu jen zkušené krejčové) i mužský. Zejména šlo o to naučit se vyšívat součásti – žlutice, korduly a prsa na košili. Kdo měl zájem, mohl se učit malovat fěrtoch, pantle i podvazadla, naučit jsme se mohly také háčkovat krojové „pupínkové“ punčochy. Největší zájem vzbudilo žehlení bílých sukní a závěrečné oblékání do kroje a uvazování turečáku, kdy se zúčastnila i řada přespolních.

Šití a vyšívání kroje je velmi časově náročné, proto časová dotace nestačila a zájemkyně často „nedodržovaly“ stanovený čas, ale klidně zůstávaly v muzeu i déle.

Při setkávání u šití, či vyšívání, se vždy vytvořila dobrá pohoda a „lektorky“ z řad místních vrbeckých občanek trpělivě předávaly své zkušenosti a znalosti o místním kroji. A třebaže se jednotlivých kurzů zúčastňovaly úplné začátečnice, ale i řada zkušených švadlen, maléreček, vyšívaček, žehlířek, či oblékaček, každá si odnesla dobrou radu nebo „vychytávku“ od těch druhých. Tento projekt byl přínosem pro všechny zúčastněné a jen tak mezi sebou se domluvily, že by se chtěly scházet a pokračovat v zimě například ve vyšívání nebo háčkování. Termín od 20. května do 19. června byl totiž velmi krátký a navíc nevyhovující- je u nás nejvíc zelené práce ve vinohradech. Jenže termín a časová dotace byl dán projektem, který končí na konci září. I tak je potřeba dokončit ještě některé části projektu.

A které místní ženy se ujmuly úkolu předávat dál své umění i poznatky o kroji a patří jim za to poděkování?

Ludmila Herůfková – šití pánských krojů

Anežka Hanáčková a Jana Janošková – vyšívání pánských krojů

Věra Šumberáková – vyšívání chlapecké košile

Božena Petrásková – háčkování punčoch

Bohumila Bařinová – šití, vyšívání dívčího kroje a jeho oblékání

Marie Herzánová – šití, žehlení rukávců a vázání turečáku

Ludmila Válková – žehlení sukní

Lucie Folerová a Dagmar Huňařová – malování.

Myslím, že tímto projektem byl položen základ na zachování našeho krásného kroje i pro budoucí generace.

Bohumila Bařinová

Projekt „Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí“ s reg. č. CZ/FMP.14/0364 je v rámci „Programu přeshraniční spolupráce Slovenská republika - Česká republika 2007 - 2013” s partnerskou obcí Vrbovce spolufinancován Evropským fondem regionálního rozvoje (ERDF), prostřednictvím správce fondu mikroprojektu, kterým je REGION BÍLÉ KARPATY.

Výlet do národního divadla

Dne 21. června se uskutečnil zájezd z Vrbice do Prahy na pohádkovou operu Čarokraj - v hlavní roli Penelopky s Lucií Silkenovou. I když to zpočátku vypadalo, že nenaplníme autobus a zájezd se bude muset zrušit, nakonec se našel dostatečný počet zájemců.

Po příjezdu do Prahy a po krátkém rozchodu, už nás Lucka očekávala i s panem průvodcem. Ten nás nejdříve zavedl na terasu ND, kde jsme měli trigy téměř na dosah a odkud byl krásný výhled na Prahu. Povyprávěl nám něco o historii ND, o sochách kolem terasy, o jejich autorech atd. Poté následovala běžná prohlídka celého divadla, kde jsme se dověděli o technických parametrech, o malbách, o výzdobě, o architektech, stavitelích a nejslavnějších umělcích, kteří v ND působili od jeho založení dosud. Nakonec nás vzal do přízemí, kde byly makety divadla a základní kameny z různých koutů naší republiky. Z našeho okresu tam poslala kámen obec Podivín.

Vyprávění pana průvodce bylo zajímavé, ale už jsme se těšili na další část prohlídky, jež byla v režii Lucky. Ta nás vzala přes portál na jeviště a do zákulisí, kde se připravovali její kolegové na naše představení. Rozcvičovali se tu tanečníci, v maskérnách měli maskéři plné ruce práce, aby všem upravili masky po odpoledním představení. Měli jsme možnost si prohlédnout /někteří i vyzkoušet/ masky a kostýmy, ve kterých herci vystupovali. Taky jsme se zastavili u Lucky v šatně – spíš minišatničce – a pak už následoval přesun ke služebnímu vchodu, kam za námi přišel režisér Petr Forman. Krátce nás pozdravil, dostal „tekutý pozdrav“ z Vrbice, zapózoval na společné fotografii a spěchal ke své práci. Lucie dostala na památku novou knížku o Vrbici s věnováním a už nás odvedla na seřadiště před divadlo. Tam si nás převzali „žabáci“, se kterými jsme absolvovali cestu zákulisím na jeviště a odtud do hlediště. Tato cesta byla něco jako předehra a úvod do pohádkového Čarokraje. Ze setmělých chodeb na nás vykukovali bazilišci, pobíhali kamzíci a lasičky….

Pak už jsme se ocitli na jevišti naší hlavní scény, ve fantastické říši s názvem Mytologie, kde žijí bájní tvorové a bytosti, rostou podivuhodné květny a vládnou neobvyklé přírodní zákony. Odtud jme se postupně přesunuli do hlediště a čarovný příběh mohl začít…..

V Mytologii - Čarokraji se právě bájné bytosti sešly na slavnosti, která se koná jednou za padesát let. Při slavnosti se do Zpívající knihy zapisují noví obyvatelé. Právě při zapisování Čarokraj přepadli bazilišci a ukradli vzácnou knihu a Penelopce housličky, na které měla na slavnosti hrát. Penelopka se na své kolegy zlobí, že jí nikdo nechce pomoct housličky hledat. Z orchestřiště na jeviště nastupuje se slovy, že si housličky musí najít sama, protože dnes hraje pro kamarády z Vrbice a to jim nemůže udělat, aby ji neslyšeli. Společně s Papouškem se vypraví do země bazilišků, aby zachránila svoje housličky a taky zpívající knihu. Cestou se k nim ještě přidá žabák / hrál ho Vladimír Javorský/. Toto trio putuje na ostrov pro vzácnou květinu, kterou lze bazilišky překonat…. Protože je to pohádka, tak určitě nedopadne špatně!

Pro nás už pak následoval návrat domů v pozdních nočních hodinách.

Radka Čížková
Občanské sdružení Okolo Luže

Elektronické zabezpečovací systémy

Miroslav OSIČKA

tel.: +420 608 977 980

Zabezpečíme Váš byt, dům, firmu, nebo vinný sklep.

Zdarma provedeme průzkum a vytvoříme nabídku pro optimální zabezpečení objektu.

Dále nabízíme kamerové systémy, které umožní nepřetržitě monitorovat hlídaný objekt.

www.ezsvb.cz info@ezsvb.cz

MATEŘSKÁ ŠKOLA INFORMUJE

DEN DĚTÍ

Hurá, je to tady! Zase po roce mají všechny děti svátek a bude velká oslava!

Letos jsme oslavu uskutečnili na zahradě mateřské školy dne 2. 6. 2014.

Stavění stanů nám dalo docela zabrat, jelikož se nám do plachet opíral ne zrovna kamarádský vítr. Naštěstí máme hodné maminky, které se ochotně zapojily do práce a společnými silami jsme přemohli nejen vítr, ale i neposedné stanové tyčky. Po zabydlení nás čekaly príma hry, venkovní svačinka a jedno tajemné překvapení. Údajně se do naší „školkové jeskyně“ (sklep) nastěhovali skřítkové a kopou tam poklady. Paráda! Hned nás napadlo, že to půjdeme prozkoumat a přesvědčit se na vlastní oči, zda si paní učitelka třeba trochu nevymýšlí.

A opravdu! Jen co jsme otevřeli dveře k jeskyni, slyšeli jsme nějaké podivuhodné zvuky.

Že by vážně skřítkové? Jelikož jsme jeskyni už jednou s baterkou zkoumali, víme, že chodbička je docela úzká a že budeme muset být odvážní a vypravit se na další průzkum jen s jedním, či dvěma kamarády. Otevřeli jsme tedy hlavní dveře a představte si, chodba byla osvícená svíčkami, všude ticho, ale přece jsme tam vzadu něco slyšeli! Zvědavost nás hnala dál a s paní učitelkou v zádech byl náš strach trošku menší. Nevěřili byste, tak jako my nevěřili paní učitelce, ale v jeskyni byl opravdický skřítek! Kopal skutečně poklad! A jelikož jsme byly hodné děti, dal nám za statečnost něco malého na cestu a ještě nám schoval na zahradě sladký poklad. Po obědě jsme si pustili pohádku, neboť sluníčko dost hřálo, tak jsme si ve stanech lebedili a hráli o něco později. Samozřejmě zase jsme si mohli užít príma hry! Byl to prostě báječný, trochu tajemný den.

O tom, že se skřítkům u nás opravdu zalíbilo a že se zabydleli v naší „školkové jeskyni“, jsme se přesvědčili o týden později při další společné hře s rodiči spojené s PASOVÁNÍM BUDOUCÍCH PRVŇÁČKŮ a nečekaným překvapením v podobě vystoupení jednotky švédských mušketýrů, která vystupuje pod názvem „Mortaigne regiment“. Když nastoupili na ovál naší školní zahrady, zatajil se dech nejen dětem, ale i jejich rodičům. A když jsme pak viděli, jak nám vtipně předvádí své bojové scénky a začleňují do nich i naše odvážné chlapce, obavy nás přešly. Byl to pro děti nezapomenutelný zážitek.

Velkým překvapením bylo pro naše budoucí prvňáčky pasování od samotných mušketýrů. Děti poklekly a položením meče na rameno byly pasovány na školáky.

A naše odpoledne pokračovalo hrou s rodiči. Děti plnily úkoly zaměřené na historické hry a boje. Pro rodiče a jejich děti se opět otevřela naše „školková jeskyně“ osvětlená svíčkami a v té jeskyni už bylo skřítků více - tentokrát dva. Jeden vařil, druhý kopal.

No, prostě nádhera.

Pěkné odpoledne bylo zakončeno táborákem a opékáním špekáčků.

Spát nebo nespát?

Měly by děti v mateřské škole po obědě spát? To je aktuální otázka, kterou řeší široká veřejnost. Na naší mateřské škole se jí také zabýváme a tady je naše vysvětlení. Potřeby každého dítěte je třeba řešit individuálně a zamýšlet se nad tím, zda dítě spánek potřebuje, ale minimálně s odpočinkem souhlasíme. Některé děti vstávají brzy nebo naopak chodí pozdě spát. V mateřské škole je během dopoledne plno aktivit, při kterých se děti unaví. Odpočinout by si mělo každé dítě i vzhledem k odpoledním činnostem - seznámení s angličtinou, folklorní kroužek, pohybové aktivity. Dalším faktorem, který ovlivňuje potřebu spánku, je věk dítěte, jinou potřebu spánku mají děti tříleté a jinou předškoláci.

V naší mateřské škole chodí všechny děti na lehátka. Paní učitelka přijde ke každému dítěti s pohlazením, přečte pohádku, příběh na pokračování, zazpívá ukolébavku, může pustit relaxační hudbu. Děti se zklidní, učí se poslouchat, přemýšlejí, o čem byl příběh nebo pohádka včera. Učí se brát ohled na kamarády, kteří potřebují spát. Vstávají postupně, podle svých potřeb. Hrají klidové hry, paní učitelky se jim věnují individuálně, s předškoláky je procvičována grafomotorika, paměť, činnosti potřebné k zvládnutí nástupu do základní školy. Děti, které potřebují spát, nerušeně spí.

Při rozhovorech s rodiči většina konstatovala, že odpočinek je důležitý. Nikdo není nucen ležet bez hnutí. V měsíci červnu rodiče přichází do mateřské školy a čtou dětem pohádky, příběhy, které si většinou přinesou z domu, protože je má rádo jejich dítě. Seznamují s knihou ostatní kamarády. Vlastně se tak přesvědčí, jak to v naší mateřské škole v době odpočinku chodí. Letos přišly maminky a sestřičky, všem děkujeme.

Poděkování patří také našemu zřizovateli, zaměstnancům obce, kteří se pěkně o naši mateřskou školu starají, dále všem rodičům, kteří se ve školním roce 2013/2014 účastnili akcí, které jsme pro ně s dětmi připravili i všem za sponzorské dary a výpomoc spojenou s činností MŠ.

Kolektiv MŠ Vrbice

VRBICE BUDE MÍT NOVÝ SPORTOVNÍ AREÁL PRO DĚTI Z MATEŘSKÉ I ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Projekt sportovního hřiště nazvaný Sport a hraní místo „chatování" plynule navazuje na modernizaci celého areálu mateřské školy, který nastartovalo v roce 2011 zbudování nové kuchyně, obnova herních prvků a nového bezpečného pískoviště v zahradě MŠ, dále zateplení a zastřešení budovy MŠ spojeného se vznikem Centra volného času Kalubáček (2012 – 2013).

Dokončit komplexně opravu hřiště, tj. vybudování bezpečných ploch, opravy oplocení, vstupu do areálu a nové brány, vyžaduje kromě nemalých finančních prostředků také spolupráci všech dotčených stran, tj. obce a jejích zaměstnanců, rodičů a v neposlední řadě dětí.

Samotné děti navrhly kombinované sportovně – hrací hřiště pomocí obrázků ve výtvarné výchově a kreslení v základní a mateřské škole. Obec Vrbice byla také úspěšná při získání dotace poskytované Ministerstvem pro místní rozvoj v rámci dotačního programu Podpora obnovy a rozvoje venkova.

Projekt je realizován svépomocí a dobrovolnicky, proto byla v sobotu 28. 6. 2014 uspořádána brigáda pro tatínky dětí mateřské a základní školy. Bylo odstraněno zastaralé oplocení a vstupní brány, vykopány základy na prostor pro míčové a pohybové hry a provedena příprava desek na nové oplocení areálu, které je dnes již hotové, včetně bezbariérového přístupu místo původních vstupních schodů do zahrady. Na plotové desky byly využity latě z rozřezaných hodových májí a vykácených problematický dřevin. Celé akce se zúčastnilo 14 tatínků, kterým moc děkujeme, že si našli čas a pomohli.

Povrch hracích a sportovních ploch bude pryžový z důvodu

jak bezpečnosti, tak možnosti vytváření různých barevných kombinací – běžecké dráhy, skákací panák apod. Hřiště bude sloužit dětem ze základní i mateřské školy k těmto činnostem: běh, skok do dálky, kopaná (na hřišti budou přenosné branky), košíková a další míčové hry.

Děti z mateřské školy využijí ovál k jízdám na odrážedlech a tříkolkách. Součástí bude také koutek s pryžovým povrchem pro nejmenší, kde bude umístěna prolézačka housenka.

Na projekt sportovního hřiště také navazuje další akce s názvem Obnova zeleně v obci Vrbice – II. etapa, který bude financován s pomocí prostředků Státního fondu životního prostředí a Evropského fondu regionálního rozvoje – část se týká úpravy stávající zeleně, nové výsadby a vytvoření bylinkové zahrádky v areálu MŠ.

DĚTI V MATEŘSKÉ ŠKOLE ŘEŠÍ NEJRŮZNĚJŠÍ TÉMATA...

A TAK SE DOSTALY I K TOMU, JAK TO BYLO U NICH DOMA NEŽ SE NARODILY...

ZÁKLADNÍ ŠKOLA INFORMUJE

Ve školním roce 2013/2014 chodilo do naší školy 56 žáků. Chlapců bylo 35, dívek 21. Všichni žáci prospěli, z toho 47 s vyznamenáním – 84%. Průměrná známka „celé školy“ za druhé pololetí je 1,2. Pochvalu třídní učitelky dostalo 28 žáků, 8 žáků pochvalu ředitelky školy. Všech osm páťáků odchází do školy v Kobylí.

Z těchto informací je vidět, že ve škole na Vrbici máme žáky šikovné a někteří z nich dosahují úspěchů i mimo naši školu. Letos jsme dosáhli úspěchů zejména v literární a výtvarné oblasti.

Renata Horáková,
ředitelka školy

O BOLERADICKÝ DŽBÁNEK

V Boleradicích koncem května se dvě naše žákyně, Julie Veverková ze 3. ročníku a Aneta Horčičková ze 4. ročníku, účastnily recitačně - dramatické soutěže „O boleradický džbánek“. Soutěž probíhala v prostorách boleradického divadla, kde přijely recitovat děti ze sedmi základních škol. Porota neměla vůbec jednoduchý úkol. Výkony dětí byly vyrovnané, na kvalitní úrovni. Z našich děvčat se umístila na 3. místě ve II. kategorii Aneta Horčičková s prózou „Jak se pejsek zamiloval“. Vraceli jsme se na Vrbici s diplomem a čestným uznáním plné dojmů a hezkým kulturním zážitkem.

Markéta Veverková,
vyučující 4. a 5. ročníku

Anetka s diplomem

Kůň na louce

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ PŘÍRODA KOLEM NÁS

Ekocentrum Trkmanka ve Velkých Pavlovicích pořádalo na jaře výtvarnou soutěž, které se účastnili i žáci naší školy. Tématem výstavy byla příroda kolem nás. Vrbecké děti se ani zde neztratily. Kristýna Jiroušková a Aneta Horčičková ze 4. ročníku získaly ve své kategorii čestné uznání za výkres Kůň na louce. V průběhu června byl jejich výkres viděn na výstavě všech dětských prací v prostorách Ekocentra Trkmanka.

VÝLET DO PRAHY

Páťáci v Praze

Praha je hlavní město České republiky. Je tam plno historických významných památek. Výlet do Prahy se uskutečnil v pátek 6. 6. 2014.

Vyjeli jsme brzy ráno. Měli jsme návštěvu policie ČR, která byla velmi zajímavá. Potom jsme se šli podívat do Valdštejnské zahrady. Tam jsme viděli ryby a pávy. Následovala prohlídka senátu. Šli jsme se podívat do kanceláře předsedy senátu pana Milana Štěcha. Vystoupali jsme 208 starých zámeckých schodů, abychom se dostali na Hradčany, kde proběhlo střídání stráží, které se nám moc líbilo. Po výměně stráží jsme prošli tři nádvoří a dostali se do Katedrály svatého Víta v gotickém stylu. Prošli jsme Zlatou uličkou, která byla pěkná tím, že v ní bylo hodně zajímavých obchůdků. Následovala prohlídka Muzea hraček, kde nás zaujala postava Harryho Pottera a Jaromíra Jágra. Při procházce po Karlově mostu jsme sahali pro štěstí na sochu Jana Nepomuckého. Dále jsme pokračovali k orloji mistra Hanuše na Staroměstské náměstí.

Všechny nás už bolely nohy a tak místo rozchodu jsme si odpočinuli u sochy svatého Václava na Václavském náměstí. Z Václavského náměstí jsme jeli metrem k našemu autobusu. Na zpáteční cestě byla zastávka na večeři a šťastně jsme večer přijeli v 21:30 hodin domů do naší rodné Vrbice. Na náš výlet budeme rádi vzpomínat.

Žáci 5. ročníku

Základní škola Vrbice děkuje:

paní Lence Janoškové za vedení ukázkových hodin první pomoci ve škole během barevného týdne.

David zkouší masáž srdce

PUTOVÁNÍ ZA POHÁDKOU

Paní učitelka si do hodin čtení připravila povídání o pohádkách a o autorech pohádek. Hledali jsme pohádkové dvojice, dramatizovali jsme pohádky a luštili pohádkové kvízy.

Pohádkové putování jsme ukončili návštěvou knihovny převlečeni za pohádkové postavy. Z celého projektu jsme si odnesli spoustu nových informací a pěkné zážitky.

žáci 3. ročníku

Druháci a třeťáci v knihovně

Sportovní olympiáda škol v Kobylí

Vítězná štafeta kluků páťáků

V pátek dne 13. 6. se uskutečnila každoroční sportovní olympiáda v Kobylí, kde spolu soutěžili žáci 4. a 5. ročníku. Soutěžili mezi sebou žáci z Brumovic, Bořetic, Kobylí a Vrbice. Utkali se v těchto sportovních disciplínách: běh na 60 metrů, běh na 200 metrů, skok do dálky, skok z místa, hod na cíl, hod kriketovým míčkem a na závěr se běžela štafeta tříd. V závodě štafet se nám velmi dařilo a jako vždy byl štafetový závod dramatický. Naše děvčata z Vrbice doběhla na 1. místě. Chlapci ze 4. třídy se umístili na 3. místě a kluci páťáci doběhli jednoznačně první, takže se zaslouženě postavili na stupínek 1. místa.

Umístění ve všech disciplínách bylo pro nás čtvrťáky a páťáky celkově úspěšné. Prožili jsme hezké dopoledne a po sportovním vypětí jsme šli na zaslouženou zmrzlinu.

Žáci 4. ročníku

PROJEKT HASÍK

Ukázka hasičské výstroje

V letošním školním roce nás navštívili hasiči s programem „ Výuka dětí v oblasti požární ochrany a obrany obyvatelstva“. Ve dvou vyučovacích hodinách získali žáci 2. a 3. ročníku množství informací přiměřené jejich věku a schopnostem. Vyzkoušeli si volat na tísňovou linku, dostat se z hořícího domu, jak předcházet požárům, co zlepšit doma v oblasti požární prevence.

Daniela Otáhalová, vyučující 2. a 3. ročníku

VÝLET NA KOLECH DO BOŘETIC

(slohové práce jsou bez stylistických úprav)

Ve středu 25. 6. 2014 jely 4. a 5.ročník na cyklistický výlet do Bořetic. Než jsme vyjeli, Terezka zjistila, že má píchlé zadní kolo. Naše paní učitelka Veverková byla tak hodná a půjčila jí kolo své dcery Julie.

A konečně jsme vyjeli. Cestou dolů z kopce do Bořetic Janička spadla a děvčata ze 4. ročníku s paní učitelkou Veverkovou a Grégrovou ji ošetřily. Nakonec jela Janička k paní doktorce a my jsme pokračovali dál. Po pár metrech se Jakubovi rozbilo kolo a nemohl dál pokračovat. Jeho maminka mu přivezla nové kolo, takže Jakub mohl pokračovat s námi dál.

Jeli jsme na rozhlednu, ze které šlo vidět Rakousko. Z rozhledny jsme jeli na Kraví horu, kde na nás čekal výborný pohár a kofola.

Nakonec jsme se vydali na zpáteční cestu k obědu domů. Vyšlo nám k výletu hezké počasí. Všem se výlet líbil a každý z něho měl dobrý pocit i pěkný zážitek.

Kristýna Jirouškova, Anastasia Kurucová

4. a 5. třída se ke konci června s paní učitelkou Veverkovou a Grégrovou vydaly na cyklistický výlet. Kousek za Vrbicí Jana zazmatkovala a spadla do škarpy. Paní učitelka si vzala kolo a jela pro auto. Za chvíli přijela a Janu odvezla domů. Po chvilce jsme museli zastavit, protože se Kubovi rozbil řetěz na kole. Paní učitelka zavolala Kubovu maminku a ta mu dovezla nové kolo. Pak jsme pokračovali v cestě k rozhledně. Na rozhledně jsme si odpočinuli a snědli svačiny. Pokračovali jsme směrem hotel Kraví hora, kde jsme si objednali ovocný pohár a pití. Po posílení jsme se vyfotili a vyšlapali kopec zpět do naší Vrbice.

Adam, Ondra a David

Ve středu 25. 6. 2014 jsme jeli na cyklistický výlet do Bořetic na rozhlednu a na hotel Kraví hora. Nikdo nevěřil, že cesta z kopce nám trvala jednu hodinu a cesta zpátky nám trvala dvacet minut. Začalo to tím, když se u vodárny vybourala jedna spolužačka. Bylo to v pohodě, akorát byla dodřená a nemohla s námi dokončit výlet, a proto jela paní učitelka Veverková domů pro auto, potom jí zavezla domů k mamince. Pokračovalo to tak, že kamarádovi se rozbila přehazovačka. Po hrozné cestě z kopce jsme jeli na bořeckou rozhlednu, kde to rozpálil Radim Gala. Z rozhledny jsme pokračovali na hotel Kraví hora. Tam jsme si dali pití a zmrzlinový pohár. Z hotelu jsme jeli spokojeně zpět na Vrbici.

Petr Vykydal, Radim Gala a Leoš Zálešák

ODLOŽÍTE HO PŘED OBRAZOVKU?

Co s volným časem dětí? Tuto otázku řešila asi spousta rodičů hlavně teď během prázdnin. Je lepší ponechat jim úplnou svobodu, i když tušíme, že skončí sledováním televize a hraním počítačových her, nebo jim umožníme trávit čas smysluplně a krásně bez médií?

Nejrozšířenějším pasivním trávením volného času u dětí a mladistvých je sledování televize či brouzdání na internetu,

chatování, popřípadě hraní počítačových her. Masmédia však, kromě toho, že nám přinášejí spoustu důležitých informací, mohou mít také negativní vliv na rozvoj osobnosti dítěte. Televizní obrazovka s různými barevnými motivy dítě přitahuje a mnoho dětí ji dokáže sledovat celé hodiny.

Negativní vliv televize a internetu na dítě

Televize a internet mají na malé děti velmi negativní vliv (uvádějí psychologové a výzkumníci). Každý rodič by se proto měl zamyslet nad tím, jak často a jak dlouho je jeho dítě před obrazovkou. Pokud již u dítěte dokonce pozorují něco z toho, před čím nás psychologové varují, stojí možná za to, přemýšlet, jestli by nebylo lepší nabídnout mu jiný lákavý program. Společné zážitky mohou být stejně vydatné jako ty před obrazovkou.

1) Z odborných knih se dovídáme, že působení televizní obrazovky utlumuje celkovou vůli člověka, a proto je pro mnohé z nás obtížné, zvláště pro děti, televizi vypnout, a trávíme tak volný čas pasivním způsobem.

2) Masmédia mohou podnítit agresivní chování dítěte. Dokonce i v pohádkách určených malým dětem se setkáváme s agresí slovní i fyzickou. Podle studií děti při sledování agrese pociťují strach, ale některé z nich se s těmito hrdiny identifikují a chovají se pak agresivně vůči druhým dětem a dospělým, identifikují se se zloději, vrahy, a mohou se tak dostat do konfliktu s právem. Je tomu tak proto, že děti násilné chování napodobují a násilí sledované v televizi či v počítačových hrách jim slouží jako vzor.

3) Je třeba si rovněž uvědomit, že malé děti neoddělují svět fikce od světa reálného, proto věří všemu, co vidí a slyší v televizi. Z téhož důvodu snadno podléhají také reklamám.

4) Nadměrné trávení času u televize vede k tomu, že dítě má problémy s koncentrací, zvláště pokud má možnost vybírat z velkého množství programů. Neustálé přepínání televizních programů pak může vést k hyperaktivitě. Také dlouhodobé a nadměrné sledování programů, jež jsou založeny na dramatických dějových zvratech, může mít za následek poruchu pozornosti. Pro dítě, které je konzumentem těchto programů, je pak obtížné se soustředit při vyprávění příběhu, který tyto dramatické zvraty postrádá.

5) U dětí, které tráví svůj volný čas pasivním sledování televizní obrazovky či hraním počítačových her, se nerozvíjí tvořivost.

6) U dětí se při sledování televize rozvíjí sice pasivní slovní zásoba, ale ta obsahuje spoustu pro dítě nesrozumitelných slov a větných frází. Nadměrné trávení volného času u televize redukuje slovní zásobu dětí na odposlouchané, primitivní dialogové větné fráze, potlačuje u nich schopnosti mluvit v rozvinutých větných konstrukcích a také má negativní vliv na jejich zájem naslouchat druhým.

7) Děti, které se pohybují více ve virtuálním světě internetu, mají menší kontakt s vrstevníky.

8) V rodinách, kde členové tráví většinu času před obrazovkou, vzniká psychická a komunikační izolovanost členů.

9) Že televize vytlačuje již v předškolním věku dítěte do pozadí knihu, je jednoznačně vina rodičů. Jestliže si s dětmi v předškolním věku často čteme, je větší pravděpodobnost, že obrazovka nebude jejich jediným zdrojem zábavy a poučení. Tyto děti si pak dostatečně nerozvíjejí své pohybové a manuální dovednosti, fantazii a kreativitu, a nerozvíjejí se ani v dalších jiných oblastech, které potřebují ke svému mnohostrannému vývoji.

TELEVIZNÍ DÍTĚ

Takového dítě má většinou výrazné problémy s vyjadřováním, ztrácí schopnost si samostatně hrát, má problémy v navazování sociálních kontaktů s vrstevníky, často se nudí, má omezenou schopnost koncentrace, je hyperaktivní a netrpělivé, chybí mu vytrvalost, nedokáže pozorně naslouchat a má výraznou touhu vlastnit všechno, co je nabízeno v televizní reklamě.

Rodiče by se měli zamyslet se nad tím, že svému dítěti častým sledováním televize „zadělávají" na problémy, které se projeví zejména při nástupu dítěte do školy a často tím ovlivní i jeho postoj ke vzdělávání.

Převzato a upraveno z odborného časopisu Rodina a škola

Úspěchy vrbeckých žáků v ZŠ Kobylí

Každoročně děti z Vrbice úspěšně reprezentují ZŠ Kobylí.

Důležitými oporami našeho florbalového týmu byli Alois Mudrák (9. B) a Jan Veselý (8. B). Spolu s ostatními vybojovali 2. místo v okresním přeboru škol a postup do kraje nebyl zase tak vzdálený.

V okresním přeboru lehkých atletů v kategorii mladších žáků získal dvě třetí místa Jan Zálešák ze 7. ročníku - ve skoku dalekém a v běhu na 300m. V konkurenci „profesionálních" jistě velice pěkný úspěch.

Za kvalitní reprezentaci školy i Vrbice jistě patří všem velká pochvala.

Vlastimil Janda, ředitel ZŠ Kobylí

Fotbalový klub Vrbice informuje:

Jarní část sezóny 2013-2014

Muži:

Po jarní části mistrovské soutěže v okresním přeboru se muži umístili na druhém místě tabulky, což znamená nejlepší výsledek od doby založení oddílu. Lepší fotbal se v kategorii dospělých na Vrbici nehrál a kluci si za své vystoupení v průběhu celé soutěže druhé místo zasloužili. A mohlo se stát, že bychom postoupili do krajských soutěží. Tam se totiž do daného data (13. 6. 2014) nepřihlásil tým z Cvrčovic, a tak nám byl nabídnut postup z druhého místa. Takový víkend Vrbice (nebo aspoň její fotbalová část) již dlouho nezažila, tolik schůzek, jednání a emocí tu už dlouho ohledně fotbalu nebylo. Nakonec se výbor spolu s hráči dohodl, že nabídku postoupit nebude akceptovat. Dál by postoupila Charvátská Nová Ves, jenže… Mužstvo z Cvrčovic si všechno rozmyslelo a podalo přihlášku do krajské soutěže až 14 dnů po termínu!! A tak byl bouřlivý víkend ohledně postupu úplně zbytečný. Nejlepším střelcem mužstva se stal Kamil Kadlec s 19-ti vstřelenými góly a zároveň vyhrál i celou soutěž střelců okresního přeboru. Gratulujeme!

Na novou sezónu začala mužům příprava 5. července. Nové příchody hráčů do mužstva jsou v jednání, žádné není dokončeno. A tak si na případné posily musíme počkat do prvního mistrovského utkání. V rámci přípravy zatím muži sehráli dva pohárové turnaje. O pohár starosty obce Vrbice vyhráli. Pohár pro vítěze předával našemu kapitánovi spolu se starostou obce trenér fotbalové reprezentace České republiky Pavel Vrba. Na druhém turnaji, Memoriálu Ing. Vladimíra Záruby v Horních Bojanovicích, skončili muži na třetím místě.

Pavel Vrba předává vítězný pohár kapitánu Romanu Zárubovi

Výsledky mužů jarní části:

Vrbice – Velké Bílovice „A“ 2:0 (1:0)
(Petr Němec, Roman Zálešák)

Drnholec - Vrbice 1:5 (1:3)
(Roman Zálešák, Zbyněk Gehr, Jiří Kubík, Stanislav Herzán, Michal Herůfek)

Vrbice – Nikolčice 5:0 (1:0)
(Petr Němec 3, Stanislav Herzán, Roman Zálešák)

Přibice - Vrbicec 2:1 (1:0)
(Petr Němec)

Vrbice - Moravská Nová Ves 2:1 (0:0)
(Kamil Kadlec, Petr Němec)

Vrbice – Křepice 1:0 (0:0)
(Zbyněk Gehr)

Březí – Vrbice 1:1 (0:0)
(Jiří Kubík)

Vrbice - Novosedly 2:3 (0:1)
(Petr Němec 2)

Charvatská Nová Ves – Vrbice 1:2 (0:1)
(Petr Němec, Kamil Kadlec)

Vrbice - Hustopeče 5:1 (2:0)
(Kamil Kadlec 2, Petr Němec, Lukáš Horák, David Mikulica)

Kostice – Vrbice 1:3 (0:1)
(Kamil Kadlec 2, Petr Hošek)

Pohárový turnaj „O pohár starosty obce Vrbice“

Sokol Kobylí – Velké Bílovice 2:3
Sokol Kobylí – FK Vrbice 1959 0:6
Velké Bílovice – FK Vrbice 1959 3:5

Vítězem se stalo mužstvo FK Vrbice 1959

Pohárový turnaj „Memoriál ing. Vladimíra Záruby“, v Horních Bojanovicích

Sokol Boleradice – FK Vrbice 1959 2:2 (na penalty 3:1)
FC Kurdějov – Horní Bojanovice 1:0

O třetí místo:
FK Vrbice 1959 – Horní Bojanovice 0:5

Finále:
Sokol Boleradice – FC Kurdějov 2:0

Mládežnické týmy:

V okresních fotbalových soutěžích jsme měli ještě společné družstvo dorostu s Kobylím, které se v okresním přeboru umístilo na sedmém místě.

Mladší žáci FK Vrbice 1959 skončili v okresním přeboru na třetím místě, st. přípravka svou skupinu vyhrála.

Žáci s trenérem Pavlem Vrbou

Do nového soutěžního ročníku OFS Břeclav jsme přihlásili tato mužstva:

Muži – okresní přebor
(vedoucí mužstva – Milan Herůfek, trenér – Libor Knápek)

Dorost – společné mužstvo Kobylí/Brumovice/Vrbice – okresní přebor
(za FK Vrbice 1959 odpovídá Vít Zálešák)

Starší žáci – společné mužstvo Kobylí/Vrbice – okresní přebor

Mladší žáci – okresní přebor
(trenér – Michal Kocourek)

Starší přípravka – okresní přebor
(vedoucí mužstva-Petr Bařina, trenér-Michal Janošek)

Mladší přípravka – okresní přebor
(vedoucí mužstva-Stanislav Bíza, trenér-Kamil Mazůrek)

CENA STAROSTY OBCE VRBICE

Tak jako v minulých letech, i letos starosta obce udělil cenu za mimořádný přínos pro obec v oblasti historie, kultury či sportu. Za dlouholetou činnost ve fotbalovém oddíle cenu dostal předseda FK Vrbice 1959 Stanislav Bíza. Touto cestou mu ještě jednou gratulujeme a děkujeme za veškerou činnost, kterou nejen pro fotbal udělal.

Milan Herůfek

FK VRBICE 1959 – OP MUŽI-PODZIM 2014-2015

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání	Pořadatel
3.	24. 8. Hody !!!	Vrbice - Přibice	10.00 hodin	Michna Václav, Horák Bohuš
4.	30. 8. sobota	Drnholec - Vrbice	16.30 hodin	
5.	7. 9.	Vrbice - Moravská Nová Ves	16.30 hodin	Fridrich Dušan, Herůfek Milan
6.	14. 9.	Hustopeče - Vrbice	16.00 hodin	
7.	21. 9.	Vrbice - Křepice	16.00 hodin	Bezděk Jarmil, Horák Leoš
8.	28. 9.	Březí - Vrbice	16.00 hodin	
9.	5. 10.	Vrbice - Hrušky	15.30 hodin	Bíza Stanislav, Gregr Pavel
10.	12. 10.	Charvátská Nová Ves -Vrbice	15.00 hodin	
11.	19. 10.	Vrbice – Velké Bílovice	15.00 hodin	Michna Václav Horák Bohuš
12.	26. 10.	Vrbice - Zaječí	14.30 hodin	Knápek Jan, Bukovský L.
13.	2. 11.	Kostice „A“ - Vrbice	14.00 hodin	
14.	9. 11.	Nikolčice - Vrbice	14.00 hodin	

muži - OP

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Hlohovec A	24	15	3	6	68:38	48	12
2.	**Vrbice**	**24**	**13**	**5**	**6**	**63:31**	**44**	**8**
3.	Charvatská Nová Ves A	24	13	5	6	57:37	44	8
4.	Kostice	24	9	8	7	44:40	35	-1
5.	Moravská Nová Ves	24	11	2	11	37:37	35	-1
6.	Velké Bílovice A	24	10	4	10	49:31	34	-2
7.	Nikolčice	24	10	2	12	41:50	32	-4
8.	Březí A	24	9	5	10	38:44	32	-4
9.	Novosedly B	24	9	5	10	43:47	32	-4
10.	Přibice A	24	9	3	12	43:53	30	-6
11.	Křepice A	24	8	4	12	40:58	28	-8
12.	Drnholec	24	7	4	13	33:55	25	-11
13.	Hustopeče A	24	7	2	15	36:71	23	-13

Dorost - OP

Rk.	Tým	Záp.	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Podivín	18	14	4	0	58:10	46	19
2.	Lednice	18	12	2	4	51:26	38	11
3.	Velké Bílovice	18	10	3	5	55:28	33	6
4.	Lanžhot	18	10	3	5	57:36	33	6
5.	Charvatská Nová Ves	18	5	8	5	29:33	23	-4
6.	Moravská Nová Ves	18	6	3	9	45:28	21	-6
7.	**Kobylí/ Vrbice**	**18**	**6**	**3**	**9**	**42:57**	**21**	**-6**
8.	Klobouky	18	5	3	10	26:56	18	-9
9.	Rakvice	18	3	4	11	24:51	13	-14
10.	Zaječí	18	1	3	14	16:78	6	-21

Mladší žáci - OP

Rk.	Tým	Záp.	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Hrušky/MNV	20	16	2	2	123:23	50	20
2.	Moravský Žižkov	20	12	1	7	99:64	37	7
3.	**Vrbice**	**20**	**11**	**2**	**7**	**57:48**	**35**	**5**
4.	Rakvice	20	7	1	12	45:93	22	-8
5.	Velké Bílovice	20	5	3	12	47:72	18	-12
6.	Valtice	20	4	1	15	39:110	13	-17

Starší přípravka svoji skupinu vyhrála!

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

JUBILEA

(červenec – listopad 2014)

70 let

Josef Mikulica, Vrbice 346
Zdenka Hlaváčková, Vrbice 240
Ludmila Bízová, Vrbice 62
Antonín Ševčík, Vrbice 80
Vlasta Knápková, Vrbice 60
Věra Michnová, Vrbice 34

75 let

Marie Herůfková, Vrbice 200

80 let

Anežka Hanáčková, Vrbice 142
Božena Michnová, Vrbice 335
Věra Martincová, Vrbice 351

90 let

Františka Sůkalová, Vrbice 207
Marie Horáková, Vrbice 155

MUZEUM

bude otevřeno

24. 8. 2013 od 13.00 do 16.00hod.
25. 8. 2013 od 10.00 do 12.00 hod.

KULTURNÍ AKCE:

24. 8. – 26. 8. 2014
TRADIČNÍ KROJOVANÉ HODY

31. 8. 2014
DĚTSKÉ HODKY

6. 9. 2014
ZARÁŽENÍ HORY

28. 10. 2014
VŘSR – VELKÉ ŘÍJNOVÉ SETKÁNÍ RODIN

22. 11. 2014
PŘEDADVENTNÍ KONCERT KAMÍNKU

28. 11. 2014
ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU A VÁNOČNÍ JARMARK

Mnoho dalších informací a fotografií naleznete na www stránkách:

Obec Vrbice	www.vrbice.cz
Mateřská škola	www.msvrbice.cz
Základní škola	www.zsvrbice.cz

Narozené děti

Karolína Valová, Vrbice 396

OBECNÍ ÚŘAD VRBICE

Úřední hodiny:
PONDĚLÍ
7.30 – 11.30/ 12.00 -17.00 hod.

STŘEDA
7.30 -11.30/ 12.00 -17.00 hod.

E-mail:
podatelna@vrbice.cz

Telefon:
519 430 303, 724 727 580

Upozorňujeme občany, kteří si nepřejí, aby jejich jubilea byla uveřejněna ve společenské kronice, ať tento požadavek nahlásí na Obecní úřadě.

Vaše příspěvky do dalšího čísla můžete posílat na e-mailovou adresu: cvc@vrbice.cz

VESNICE JIHOMORAVSKÉHO KRAJE ROKU 2014

Den matek - Zumba

Rozloučení s páťáky

Rozloučení s předškoláky

MŠ u Kapličky na Hradisťku ve Velkých Bilovicích

Promítání dokumentu Na sever od Slunce

O pohár starosty obce Vrbice - vítězné vrbecké mužstvo

Předání ocenění Stanislavu Bízovi

Křest knihy o Vrbici

Vrbecký zpravodaj - vydává obec Vrbice, registrační číslo 370011199. Neprošlo jazykovou úpravou.
REDAKČNÍ RADA: Bohumila Bařinová, Markéta Bezděková, Klára Gregrová,
Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Miluše Zálešáková